

ÖNERİ
İLKÖĞRETİM KAVRAMI

I BÖLÜM : MENŞE TEMELİ

İlköğretimin yasal ortamı

Kuzey Makedonya Cumhuriyeti'nde ilköğretim, ilk zorunlu eğitim seviyesi olarak şimdilik, 5 yaş ve 8 aylık, yani 6 ila 14 yaş ve 5 aylık, yani 15 yaş öğrencileri kapsar ve şu üç dönem halinde düzenlenir: I ila III sınıflar, IV ila VI sınıflar ve VII ila IX sınıflar.

İlköğretimin eğitim süreci ve faaliyeti İlköğretim Kanunu ile düzenlenir. Mevcut İlköğretim Kanunu,¹ her çocuğun eğitim hakkını belirler ve temelde ilköğretimin geliştirildiği ilkeleri belirler: öğrencinin en yüksek yararı ve tam gelişimi; eşitlik, erişilebilirlik, ulaşılabilirlik ve kapsayıcılık; ilköğretimin genel eğitim karakteri; kaliteli eğitim ve öğrencilerin bilgilerinin uluslararası karşılaştırılabilirliğini sağlama; öğrencilerin okul ve toplum yaşamına aktif katılımı; öğrenciyi yaşam boyu öğrenmeye hazırlama benzerlikleri teşvik etmek ve çeşitliliği, çok kültürlülüğü ve kültürlerarasılığı kabul etmek; fiziksel güvenlik ve sağlık için özen göstermek; okul, ebeveynler, yani veliler ve yerel özyönetim birimleri arasında özerklik, yeterlilik ve sorumluluk ve ortaklık. Yasa, ayrımcılığa karşı koruma ve eşitliğin geliştirilmesinin yanı sıra ilköğretimin kapsayıcı doğasını vurgulamaktadır. Kanun aynı zamanda ilkokulların örgütlenmesini ve çalışmalarını, eğitim çalışmalarının örgütlenmesini, planlanmasını ve uygulanmasını, öğrencilerin hak ve yükümlülüklerini, eğitim çalışmalarının kalitesinin sağlanması ve değerlendirilmesini düzenler. Ayrı tüzükler (kural kitapçıkları, talimatlar, programlar) ilköğretimde eğitim sürecinin çeşitli yönlerini ve bölümlerini düzenler.

İlköğretimin geliştirilmesine temel teşkil eden uluslararası belgeler

Gittikçe küreselleşen bir toplumda, dünyanın hemen hemen her ülkesinde eğitim gelişimi ve reformları, eğitim politikalarının çerçevesini, eğilimlerini ve yönlerini sağlayan uluslararası belgeler tarafından yönlendirilir ve bunlara dayanır. Son otuz yılda ülkelerin eğitim reformlarının uygulanmasında dayandığı en önemli belgeler Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi (1989), "Herkes İçin Eğitim" Dünya Bildirgesi (1990), *Dakar Deklarasyonu "Herkes için Kaliteli Eğitim" (2000)*, *Birleşmiş Milletler Binyıl Kalkınma Hedefleri (2000)*, *Salamanca Deklarasyonu (1994)* ve *UNESCO Incheon Deklarasyonu "Eğitim 2030" (2015)*. UNICEF'in en son eğitim stratejisi (2019-2030), özellikle cinsiyet, engellilik, sağlık durumu temelinde dışlanmış çocuklar için her çocuğun eşitlik ve kapsayıcılığı öğrendiği ve teşvik ettiği bir dünya inşa etmeyi amaçlamaktadır. Yoksulluk, etnisite ve dilin yanı sıra, yerlerinden edilmiş veya insani bir felaketten etkilenenler, Avrupa'da eğitimin geliştirilmesine yönelik ana talimatlar, 2020 Avrupa Stratejisinde (2009) ve ayrıca temel yeterliklerin geliştirilmesine yönelik belgelerde (2006) ve Avrupa'da eğitimi hayat boyu öğrenmenin temel yeterliklerine dayandırmak için tüm diğer önerilerde verilmektedir (2018).

¹ İlköğretim Kanunu ("Kuzey Makedonya Cumhuriyeti Resmi Gazetesi" no. 161/19, 229/20)

Covid 19 sağlık krizi, Avrupa ve dnyadaki eğitim ve oğretim sistemleri uzerinde buyuk bir etkide bulundu. Eğitim, daha once hic olmadigi kadar yeni oğrenme, oğretme ve iletisim yollarini empoze eden zorluklar ve gerceklerle karşi karşiya kalmıştır. Bu, sağlık krizinin oğrenme ve beceri gelişiminin önünde yapısal bir engel haline gelmesini önleyecek, aynı zamanda istihdam olanaklarını, gençlerin kazancını, eşitliği ve topluma dahil olmayı sınırlandıracak tedbirler alma ihtiyacını ortaya çıkarmaktadır. Bu nedenle AB üye ülkeleri, 2025 yılına kadar Avrupa Eğitim Alanının temellerini atarak gelecekteki esnek eğitim sistemlerini geliştirmek için işbirliği arayışındadır.

Eylül 2020'de Avrupa Komisyonu, eğitim ve oğretimin AB'nin krizden çıkmasına olan katkısını güçlendirmeyi ve "yeşil" ve dijital bir Avrupa inşa etmeye yardımcı olmayı amaçlayan iki girişimi kabul etti. İlk girişim, Avrupa eğitim alanının altı boyutla yeniden canlandırılmasıdır: kalite, kapsayıcılık ve cinsiyet eşitliği, yeşil ve dijital geçişler, oğretmenler, yüksek oğretim, dnyada daha güçlü bir Avrupa. İkinci girişim, Avrupa'da yüksek kaliteli, kapsayıcı ve uygun fiyatlı dijital eğitim girişimleri içeren yeni Dijital Eğitim Eylem Planıdır (2021-2027). Plan, eğitim ve oğretim sistemlerini dijital çağa uygun hale getirmek için Avrupa düzeyinde üye devletler arasında ve tüm paydaşlar arasında eylem ve daha güçlü işbirliği çağrısında bulunuyor. Sağlık krizi, uzaktan eğitimi eğitim uygulamalarının merkezine koymuştur. Dijital eğitimi teşvik etme ihtiyacını ve dijital çağda yüksek kaliteli oğrenim ve oğrenim için temel stratejik hedef olarak ele alınmasını vurguladı. Pandemi salgınının getirdiği acil durum aşaması aşıldıkça, dijital eğitim ve oğretime stratejik ve uzun vadeli bir yaklaşım geliştirme ihtiyacı da artacaktır. Söz konusu girişimlerin, özellikle temel ve dijital beceriler açısından kaliteyi artırmanın, okul eğitimini daha kapsayıcı ve cinsiyete duyarlı hale getirmenin ve oğrenci başarısını artırmanın yollarını sunması gerekecektir. Bunların iklim değişikliği ve sürdürülebilirlik anlayışını güçlendirmeye, oğretmenlik mesleğini desteklemeye, Avrupa değerlerini yaymaya ve eğitim ve oğretim kurumları arasındaki bağı iyileştirmeye yardımcı olmaları gerekecek.

Eğitim sistemimizde anahtar eylem alanları olarak belirtilen boyutlardan aşığıdakiler ayırt edilebilir:

- dijital yetkinlikler dahil olmak üzere temel becerilere (matematik, dil okuryazarlığı ve doğa bilimleri) hakim olmak,
- Disiplinlerarası, oğrenci merkezli ve meydan okuma temelli yaklaşımlarla eleştirel düşünme, girişimcilik, yaratıcılık ve sivil varlıklar gibi çapraz becerilerde ustalaşmak;
- Eğitimde ve işgücü piyasasında hareketliliği sağlamak ve bugün Avrupa'nın karşi karşiya olduğu kültürel engelleri daha kolay aşmak için dil oğrenimini ve çok dilliliği teşvik etmek,
- Avrupa değerleri ve Avrupa günlük yaşamı hakkında bilgi sağlamak için eğitimde ulusal ve bölgesel perspektifleri tamamlayıcı bir Avrupa perspektifini kabul etmek ve

- Eğitim ve öğretim kurumlarının şiddet, nefret söylemi, yanlış bilgilendirme ve ayrımcılıktan uzak ve güvenli ortamlar olmasını sağlamak.

Ülkemizde ilköğretimin zorlukları

2007'de dokuz yıllık eğitimin başlangıcından günümüze kadar, eğitimdeki modern eğilimleri takip etmek, öğretme ve öğrenmenin kalitesini yükseltmek için girişimlerde bulunmaktadır. Hedeflere yönelik müfredatlar hazırlanmış, öğretim kadrosuna yönelik eğitimler gerçekleştirilmiş ve sistem kurumları, uluslararası ve yerel kuruluşlar tarafından öğretme ve öğrenmenin kalitesini artırmaya yönelik bir dizi proje uygulanmıştır. Önümüzdeki yıllarda öğretme ve öğrenmeyi geliştirmek için gerçekleştirilecek temel faaliyetleri belirleyen 2018–2025 Eğitim Stratejisi hazırlanmıştır. Öncelikler, öğrenci merkezli öğretimi, sonuçlarla ilişkili olarak öğrenme sonuçlarını ölçmeyi (yalnızca bilgi edinmeye odaklanmak yerine) ve ulusal değerlendirmeyi tanıtmayı içerir.

İlköğretimin karşılaştığı zorluklardan biri, eğitimin kalitesini yansıtan eğitim sürecinin belirli bölümlerindeki alt sistemlerin (okul öncesi, ilk ve orta öğretim) uyumluluğudur. Okula başlamadan önceki zorunlu yıl ile önceki sekiz yıllık ilköğretimin "birleştirilmesi" yoluyla dokuz yıllık ilköğretime başlanırken, alt sistemlerin yalnızca kısmi bir bağlantısı yapılmış ve okul öncesi eğitimin önemi azaltılmıştır. Böylece, anaokullarında okul öncesi çocukların kapsamı azalmış, okul öncesi ve sonrası çocuklarla çalışma konusunda uygulanan didaktik-yöntemsel modeller ve yaklaşımlar açısından farklılıklar ortaya çıkmış, bu durum çocukların bir alt sistemden diğerine geçiş sırasında uyum sağlamasını zorlaştırmıştır.

2007'de uygulamaya konulan ve 2013'te tamamlanan müfredat değişikliklerine orta öğretim müfredatında uygun değişiklikler eşlik etmediğinden ve lise eğitiminde 2001'den beri reform yapılmadığından dolayı, ilk ve orta öğretim arasındaki uyum da bozulmuştur. Bu nedenle, öğrencilerin bilgilerinin devamlılığı ve gerekli genişlemesi ve yükseltilmesi kayboldu.

OECD² Araştırmalarına göre, ilköğretime yönelik stratejik belgeler, ülkenin uluslararası öğrenci sınavlarındaki zayıf performansına rağmen öğrenme sonuçlarında artışa yol açan hedeflerden yoksundur.³ Aynı araştırma, tüm öğrencilerin başarısını geliştirmeye katkıda bulunmak için öğrenmeyi öğrencilerin ihtiyaçlarına uyarlama yaklaşımında tutarlılık olmadığını da belirtmektedir. Öğrenme ortamında, öğrenme çıktılarının çok düşük bir seviyede olduğu ve gelişmediği, bunun da öğrenme ile başarıları arasındaki bağlantının yetersiz anlaşılmasından ve genel olarak eğitim sistemindeki sonuçların etkili öğretim oluşturarak ve geliştirerek geliştirilebilmesine atfedilebileceğine işaret edilmiştir.

Amerika Birleşik Devletleri Uluslararası Kalkınma Ajansı (USAID) tarafından ülkemizdeki ilkokul öğrencilerinin matematiksel ve dilbilimsel okuryazarlığı için finanse edilen bir projenin tahminleri,⁴ öğrencilerin temel okuma ve matematik becerilerini kazandıklarını, ancak okuduğunu anlama ve çıkarma ile okuma gibi temel becerilerde zorluk yaşadıklarını

göstermektedir. Testlerin sonuçlarına göre, ikinci sınıf öğrencilerinin % 80'lik uluslararası standarda kıyasla % 40'ından daha azının anlama görevlerini tamamladığını göstermektedir.

Ayrıca, OECD'nin (2016) karşılaştırmalı analizine göre, Kuzey Makedonya Cumhuriyeti'nde 14 yaşın altındaki öğrenciler, OECD ülkelerindeki ortalama öğrenciden yaklaşık 900 saat daha az eğitim almaktadır. Kısa okul süresi, öğrenmenin derinliğini ve kapsamını, ayrıca ders dışı ve öğretimin parçası olmayan diğer etkinliklere katılımı sınırlar. Dünya Bankası analizine göre, ülkede eğitim süresini artırmayan bir engel, iki vardiyada faaliyet gösteren çok sayıda okuldan kaynaklanmaktadır.

2/ OECD Kuzey Makedonya'da Eğitimde Değerlendirme ve Değerlendirme İncelemesi, 2019

<https://www.unicef.org/northmacedonia/reports/oecd-review-evaluation-and-assessment-education-north-macedonia>

3 /2015 yılında. OECD ülkelerinde 493 puana kıyasla fen alanında ortalama 384 puan (OECD, 2016), ülkemizde 15 yaşındaki öğrencilerin OECD ülkelerindeki akranlarından dört yıl geride olduğunu göstermektedir. Benzer gelir düzeyine sahip komşu ülkelerle karşılaştırıldığında, Kuzey Makedonya'dan gelen öğrenciler Arnavutluk (427 puan) ve Karadağ'dan (411 puan) gelen öğrencilerden daha düşük notlara ve Kosova'dan gelen öğrencilerden (378 puan) biraz daha yüksek notlara sahiptir.

Kuzey Makedonya'nın çoğu uluslararası sınavdaki başarıları, olumsuz öğrenme sonuçlarına işaret etmektedir. 2000'den 2015'e kadar, PISA testleri ile ölçülen dil okuryazarlığındaki başarı 21 puan düştü. Aynı zamanda, Arnavutluk başarısını 56 puan artırmayı başardı, bu da yaklaşık iki yıllık eğitime denk geliyor. Uluslararası Matematik ve Doğa Bilimleri Çalışmasına (TIMSS) göre, 1999 ve 2011 yılları arasında 8. sınıf öğrencilerinin başarısında benzer bir durgunluk paterni bulundu. (Dünya Bankası)

2018 yılında yapılan PISA testinde 2015'e göre başarılarında artış olmasına rağmen yine de ülkemizden gelen öğrencilerin başarıları çok düşük, yani doğa bilimleri okuryazarlığında 62 yaşındayız ve matematik okuryazarlığında ise Sıralanan 78 ülke arasında 67. sırada yer alırken, anlamada 77 sıralı ülke arasında 66. sırada (DIC, 2019)

4/Dil Okuryazarlığı Değerlendirme Aracı (EGRA) ve Matematik Okuryazarlığı Değerlendirme Aracı (EGMA) 2016 yılında uygulanmıştır. II ve III. sınıfın sonunda yaklaşık 8000 öğrenciden oluşan bir örneklem üzerinde.

Farklı bağlamlarda anlaşılan ilköğretim sistemimize yerleşmiş çeşitlilik, aynı zamanda kalite değişikliği ve tüm çocuklar için entegre ve kaliteli bir ilkokulun geliştirilmesi için bir zorluktur. Öğrencilerin eğitim diline göre bölünmesi, genellikle farklı etnik kökenlerden öğrencilerin başarılarındaki farklılıklara katkıda bulunur. Aynı zamanda, farklı eğitim dillerinden öğretmenler ve öğrenciler arasındaki hem fırsat eşitliğini hem de etkileşimi tehlikeye atarak, müfredat dışı ve ders dışı etkinliklerin gerçekleştirilmesini yansıtır. Buna ek olarak, küçük kırsal ilkokullarda ve büyük şehirlerde bulunanlarda altyapı ve diğer çalışma koşullarında büyük farklılıklar vardır. Küçük kırsal okullar, özellikle bölgesel olanlar, kaynaklara daha az erişime sahiptir, daha az öğretmen mevcuttur ve genellikle farklı sınıflardan (karma sınıflar) öğrencilerle ortak sınıflar yürütmek ya da eğitim kadrosu normuna uymayan öğretmenler istihdam etmek zorunda kalırlar. Öte yandan, okulları iki vardiyalı (nadiren üç vardiyalı) çalışmaya zorlayan çok sayıda öğrenci nedeniyle sorun yaşayan okulların yanı sıra organize ulaşım çalışması kullanmak zorunda kalan öğrencilerin bulunduğu okullar da mevcuttur. Bu okullarda, "genişletilmiş programın" gerçekleştirilmesi (müfredat dışı etkinlikler, ek ve ek sınıflar, vb.), ek örgütsel sorunlar nedeniyle genellikle feda edilir.

Kalitesiz ders kitapları, öğretim kaynaklarına sahip okulların donanımının yetersiz olması, öğretmenlerin kariyer gelişimi için fırsatların olmaması, tutarsız mesleki gelişim, öğretmenlerin öğretimde yeni dijital yaklaşımları uygulamaya yetersiz hazırlıkları ve ardından örgütsel ve altyapısal sorunlar, ilköğretim sisteminin yıllardır uğraştığı ek zorluklardır. Ek bir zorluk, müfredat geliştirmeye entegre bir yaklaşımın olmaması ve aynı alandaki süreçlerin ve fenomenlerin çalışılmasına yönelik disiplinler arası bir yaklaşımın olmamasıdır; bu, öğrenmeyi gerçeklikle ilişkilendirmeyi imkansız kılar ve dolaylı olarak öğrenci başarısına yansır.

Değişim ihtiyacı

Çocuk gelişiminin doğasını ve bunun öğrenme süreciyle ilişkisini dikkate alarak kaliteli eğitime duyulan ihtiyaç ve eğitim sisteminin "büyük resmini" inşa etmesi, ilköğretimdeki değişiklikler, eğitimin işlevini ve doğasını belirleyen tüm yönleriyle okul öncesi, ilk ve orta öğretimin kavramsal bir bağlantısını ve önemli ölçüde uyumunu sağlamalıdır. Böyle bir yaklaşım, her bir alt sistemin yeri ve rolünü sorgulamadan eğitim sisteminin sosyal işlevlerinin, yerinin ve rolünün yeniden düşünülmesini gerektirir. Bu bağlamda, okul öncesi eğitimin bir parçası olan okula başlamadan önceki yılın, anaokullarında veya ilkokullarda gerçekleştirilip gerçekleştirilmeyeceğine bakılmaksızın, her çocuk için zorunlu hale gelmesi beklenmektedir.

İlkokuldaki değişiklikler, analitik ve eleştirel düşünceyi geliştiren, yaratıcılığı teşvik eden, doğru ve yanlış bilgileri nasıl tanıyacağını öğreten ve bunların doğru kullanımının bilgiye sahip olmaktan çok daha yararlı ve değerli olduğunu öğretmeye ve öğrenmeye odaklanmalıdır. İyileştirilmiş bir ilkokulda, öğretim motive edicidir ve öğrencilere hem okul hem de müfredat dışı becerilerde başarı için gerekli ve ilgili beceriler sunar. Ulusal Standartlara çevrilmiş yaşam boyu öğrenme yeterlikleri ve özellikle yaratıcı ifade, eleştirel düşünme, iletişim ve işbirliği becerileriyle ilgili olanlar, tüm müfredata entegre edilmeli ve dil ile matematik okuryazarlığı aynı şekilde her dersin bir parçası olmalıdır.

Dijital entegrasyon aynı zamanda yeni eğitimin temelidir, ancak yalnızca mevcut öğretim yöntemlerine BİT'i "ekleyerek" değil. Dijital teknoloji, öğrencilere anında fayda sağlayacak şekilde uygulanmalıdır.

Yeni ilkokul konseptinin inşası, öğrencilerin dijital platformlar aracılığıyla veya farklı koşullarda uzaktan eğitim yoluyla öğrenmeye yönelik birleşik bir yaklaşıma hazırlanmasının yanı sıra engelli çocukların normal eğitime dahil edilmesini desteklemek için dijital teknolojinin kullanılmasını içerir.

Öğretim ve öğrenimde en çok görünen yenilikçi yaklaşımlardan bazıları, az çok başarılı olmakla birlikte, ulusal ve uluslararası kuruluşların önderliğinde çeşitli projelerin uygulanması yoluyla ülkemizdeki okullarda zaten denenmiştir. Bazıları sisteme dahil edilmiştir ve bu deneyim için "yeni okulda" uygun bir yer bulmak gerekir. Küçük etnik toplulukların eğitimini ilerletmek için, etnik

gruplar arası entegrasyonu ve eğitime dahil olmayı iyileştirme projelerindeki deneyimler ve başarılar özellikle önemlidir, yurttaşlık eğitiminde öğretimin kalitesinin yükseltilmesi, öğrenci katılımının ve öğrenci organizasyonunun güçlendirilmesi ve öğrenci girişimlerinin desteklenmesi, öğrencilerin sosyo-duygusal gelişimini teşvik etmek, öğrenme ve işbirliği için okul toplulukları oluşturulması, öğrenme ve işbirliği için okul toplulukları oluşturmak, çevre bilgisini geliştirmek, doğal kaynaklar, doğa ile bağlantılı yaşamak, iklim değişikliği ve bunların etkileri, öğrenme ve işbirliği için okul toplulukları oluşturmak , dil ve matematik okuryazarlığını teşvik etmek, Öğrencilerin medya kültürünü ve dijital yetkinliklerini teşvik etmek, öğrencilerin değerlendirmesini geliştirmek, "çocuğa özel okul" kavramını oluşturmak vb. Yeni ilköğretim kavramı, kaliteli eğitimin geliştirilmesi, dünya ve Avrupa'daki yeterliliklere dayalı eğitim eğilimleri, eğitimin dijitalleşmesi için yeni bilgilere dayalı değişim ihtiyacını kabul etmektedir ,yanısıra beklenen yeterlilikleri edinmeye hazır, motive olmuş öğrencilerin öğrenim ve gelişimi için bir yer olması gereken okullarımızda öğretme ve öğrenmenin kalitesini iyileştirmeye yönelik önceki tüm deneyimlerimiz ve eğilimlerimizi kapsar.

Ayrıca yeni konsept, Kasım 2020'de yapılan araştırma ile belirlenen öğretmenlerin gözlem ve görüşlerine tam saygı gösteriyor. Bu nedenle, yeni ilköğretim kavramı, öğretme ve öğrenme konularının entegrasyonu, öğrencinin ilgilendiği konuların seçimi, araştırma ve projeler yoluyla öğrenme, olgusal verilerle öğretim materyallerinin yükünün azaltılması ile ilgili çeşitli alanlarda değişiklikler sunmaktadır. Öğretimi tüm öğrencilerin ihtiyaçlarına göre uyarlamak, çeşitli öğretim materyallerinin kullanılması, öğrencilerin okul hayatına aktif katılımı, öğretmenlerin işbirliği ve mesleki gelişimi ve kariyer gelişimi ile motivasyonlarını sağlamak, böylece çocuklara göre bir okul inşa etme imkânı sağlamak.

Değişimlere, Eğitim ve Bilim Bakanlığı, Eğitim Geliştirme Bürosu, Devlet Sınav Merkezi, Devlet Eğitim Müfettişliği, yerel topluluklar, okul müdürleri, konseyler başta olmak üzere, eğitimdeki her paydaşın taahhüdü ve taahhüdü ile yaklaşıldığının bilinciyle yaklaşılır. Ebeveynler, okul panoları, öğretmenler, öğrenciler ve velilerin katılımlarıyla, konseptin yönlendirmeleri ve önerilen çözümleri gerçekleştirilebilir.

Öğretmenler ilköğretimde reform yapma ihtiyacını nasıl görüyor?

Eğitim ve Bilim Bakanlığı ile EGB tarafından Kasım 2020'de yapılan araştırmada 4168 ilkokul öğretmeni (2168 ders ve 2000 sınıf öğretmeni) eğitimde reform ihtiyacı konusundaki görüşlerini belirtmek için elektronik anketi yanıtladı. Sonuçlar, ankete katılan öğretmenlerin% 82'sinin ülkemizde ilköğretimin yeterince iyi olmadığını ve gelişmek için reform yapılması gerektiğini kabul ettiğini gösterdi. Mevcut eğitimin en büyük zayıf yönleri: ders kitaplarının öğrencilerin ihtiyaçlarına ve / veya müfredatın gerekliliklerine uyarlanmaması (% 67), öğrenciler için yeterince yararlı olmayan önemsiz şeyleri öğrenme isteği (% 61) eğitim bileşeninin ihmal edilmesi (% 47). Öğretmenlerin önemli ölçüde daha azı, mevcut zayıflıkların çoğunun şu olduğunu düşünüyor: öğrencilerin eleştirel düşünme için yetersiz teşvik edilmesi (% 30) ve yenilikçi öğretim yöntemlerinin olmaması (% 14).

Katılımcıların büyük bir çoğunluğu (% 75) **ders kitaplarının ve öğretim materyallerinin** reform için en öncelikli alan olduğunu düşünüyor. Öğretmenlerin % 72'si için bu alanda eğitimi iyileştirmek için yapılması gereken en önemli değişiklik çoğu konuda yeni ders kitaplarının hazırlanması ve % 48'i için ders kitaplarının yanı sıra diğer öğretim materyallerini kullanmak için daha fazla özgürlük sağlanmasıdır.

Müfredat reformu çoğu anket katılımcısı (% 64) tarafından bir öncelik olarak kabul edilmektedir. Bu alanda, eğitimin iyileştirilmesine yol açacak en önemli değişiklikler şunlardır: içerikleri ve hedefleri öğrencilerin ihtiyaçları / ilgi alanlarıyla uyumlu hale getirmek (% 57) ve çoğu konunun programlarının kapsadığı öğretim konularının / içeriklerinin hacmini azaltmak (% 52).

Katılımcıların yaklaşık üçte biri reform için en öncelikli alanlar olarak **öğretmenlerin eğitimine** (% 37) ve / veya müfredata (% 36) işaret etmektedir. Bunun yanı sıra, müfredatta eğitimin iyileştirilmesine yol açan en önemli değişiklikler dikkate alınır: mevcut derslerin sayısını ilgili maddeleri birleştirerek ve / veya bazı maddelerin içeriğini diğerlerine dahil ederek azaltmak (% 64) ve çoğu madde için ayrılan saat sayısını (% 53) değiştirmek. Öğretmen yetiştirme alanında iyileştirme için en önemli değişiklikler, öğretmenlerin değişikliklerin uygulanmasında sürekli kurumsal desteği (% 52) ve hem pratik hem de beceri odaklı olması gereken eğitim süresinin uzatılması (% 44) ile ilgilidir.

Ölçme ve öğretme, diğer alanlara kıyasla, reform için daha az öncelikli olarak kabul edilse de (katılımcıların yalnızca% 20'si veya% 13'ü en yüksek öncelik olarak belirtilmiştir), yine de öğretmenler bunların iyileştirilebileceği yolları göstermektedirler. Öğretmenlerin çoğu, değerlendirmenin oluşturulmasında testler, sözlü sınavlar, projeler, performans etkinlikleri ve benzeri gibi birkaç farklı teknik kullanılırsa değerlendirmenin daha iyi ve daha objektif olacağı konusunda hemfikirdir. (% 62) ve / veya notların oluşumu için net kriterler belirlenmişse (% 35). Aynı zamanda, öğretmenler, eğitimi bir bütün olarak iyileştirmek için öğretimi iyileştirmek doğrultusunda çeşitli fırsatlar etrafında neredeyse eşit bir şekilde yerleştirilmiştir: öğrencilerin daha az ders görmeleri, araştırma ve projeler üzerinde daha fazla çalışması (% 43), öğretmenlerin

derslerde tüm öğrencilerin aktif olmasını sağlayan daha etkileşimli yöntemler kullanması (% 41) ve / veya öğretmenlere, kendi seçtikleri veya oluşturdukları çeşitli öğretim yöntemlerini daha fazla kullanmalarına izin verilmesi (% 37) ve / veya öğretim materyallerini (video / ses materyalleri, dijital içerik, oluşturulan senaryolar vb.) kullanma özgürlüğünün sağlanması (% 33).

DRAFT

II BÖLÜM : İLKÖĞRETİM KAVRAMI⁵

1. KAPSAYICILIK, CİNSİYET DUYARLILIĞI / EŞİTLİK VE KÜLTÜRLERARASI EĞİTİM

Kapsayıcılığın sağlanması

İlköğretimin kapsayıcı olması, çocukların BM Çocuk Hakları Sözleşmesi kapsamında eğitim hakkının gerçekleştirilmesinin temel bir ön koşuludur ve herkes için ilköğretim anayasal hak ve yükümlülüğün Kuzey Makedonya Cumhuriyeti Anayasası ile güvence altına alınması. Eğitimin herkes için eşit koşullar altında erişilebilir olmasını sağlamak amacıyla, ilköğretim tüm çocukların ilköğretime kaydolmasını, dahil edilmesini ve tamamlamasını sağlayacak şekilde tasarlanır ve düzenlenir.

İlköğretimde kapsayıcılık, temelde ilkokulu bitirene kadar 6 yaşındaki tüm çocuklara sağlanır. İlkokul ağı, okulu öğrenciler için kolay erişilebilir kılar ve okula ulaşmak için yeterli ücretsiz ulaşım sağlar. İlkokul, bilgi elde etme ve hiçbir çocuğun dışarıda kalmamasını sağlamak için harekete geçme konusunda yerel ve merkezi hükümetle yakın işbirliği içinde çalışır. Hususiyetle, okuldan erken ayrılma riski taşıyan hassas gruplardan öğrencilerin kayıtlarını ve düzenli katılımlarını sağlamak için özel dikkat gösterilmektedir. Kapsayıcı Eğitim Kavramı uyarınca okul, uzun süre okula gitmeyen, okulu bırakan veya ilkokula zamanında kayıt yaptırmayan öğrencilerin katılımını kolaylaştıracak faaliyetler gerçekleştirmektedir.

Dahil etme ayrıca, müfredatta, ders kitaplarında ve öğretim materyallerinde (görsel ve metinsel) önyargıyı destekleyebilecek ve herhangi bir gerekçeyle ayrımcılığı teşvik edecek ve öğrenciler arasında aşağılık veya dışlanma hissi yaratacak hiçbir içerik bulunmaması gerçeğiyle desteklenmektedir. Aksine, müfredatta, ders kitaplarında ve diğer öğretim materyallerinde, savunmasız gruplardan insanları toplumun eşit üyeleri olarak tasvir eden içerik bulunmaktadır.

Tüm öğrencilerin yeteneklerine, ihtiyaçlarına ve ilgi alanlarına uygun olarak tüm okul faaliyetlerine dahil edilmesiyle önemli ölçüde katılım sağlanır. Bu, çeşitli seçmeli dersler sunarak ve ders dışı etkinlikleri tüm okul çocuklarının ihtiyaçlarına göre uyarlayarak mümkün olur.

5 /Bu belgede kullanılan eğitim terimi, İngilizce "eğitim" terimine karşılık gelir ve burada genel eğitim sürecinin / sisteminin bir bölümü olarak ele alınan yetiştirmeyi içerir.

Katılım, alanın ayarlanması ve binaya erişim sağlanması (fiziksel engellerin kaldırılması, tuvaletlerin, asansörlerin, işaretlerin ayarlanması) ve öğretim yardımcılarının (hareket için yeterli alan, kitaplara ve öğrenme materyallerine kolay erişim, görünür ve okunaklı sergilerle) ve öğretim araçlarını ve materyallerini özel eğitim ihtiyaçları olan öğrencilere uyarlayarak ve yardımcı teknoloji sağlayarak da gerçekleşir. Okulda belirli nedenlerle (kronik veya uzun süreli hastalık)

fiziksel olarak bulunamayan öğrenciler için okul, uzaktan eğitim düzenler ve öğrenci dayanışması sağlar.

Kaynaştırma, öğretme ve ders dışı etkinliklere aktif katılım yoluyla ve öğretmenler tarafından uygun metodolojik yaklaşımların (bireyselleştirme, farklılaştırma, takım çalışması, sınıf desteği) kullanılması yoluyla her çocuğun bilişsel ve duygusal olarak meşgul olmasını sağlayarak gerçekleşir, gerektiğinde ise bireysel bir eğitim planına veya değiştirilmiş müfredata göre çalışmak ve / veya diğer insanlardan ek destek almak gerekir (kişisel ve eğitim asistanları, eğitim arbulucuları, öğretmen-gönüllüler ve kaynak merkezi olan okullardan profesyoneller).

Düzenli biçimlendirici değerlendirme ayrıca öğrencilerin, özellikle hassas gruplarda bulunanların, yaş gruplarıyla birlikte ilerlemeleri için cesaretli ve desteklenmiş hissetmeleri için öğrenme güçlüklerini zamanında belirlemelerine yardımcı olur. Kapsayıcı Eğitim Kavramına göre, bireysel bir eğitim planına ve değiştirilmiş programa göre çalışan öğrencilerin özet değerlendirmesi, ayarlanmış öğrenme çıktıları ile uyumludur ve öğrenci katılımını dikkate alır.

Kapsayıcılık, tüm öğrencilerin kabul edildiğini ve desteklendiğini hissettiği bir okul ortamı oluşturularak sağlanır. Her şeyden önce, özel eğitim ihtiyacı olan öğrencileri korumak için, okul, sosyal açıdan savunmasız gruplardan gelen öğrencilere yardım etmek ve onları desteklemek ve okul hayatına maksimum katılımlarını desteklemek için şiddet ve ayrımcılıktan korunma programları uygular. Bunu yaparken, öğretmenler yanısıra, okuldaki profesyonel yardımcılarının da önemli bir rolü vardır.

Okulun kapsayıcılığı aynı zamanda, ebeveynlerin / velilerin ve yerel topluluk temsilcilerinin okulun çalışmalarına katılımını ifade eder. Okul, dışlanma tehdidi nedeniyle özel ilgiye ihtiyaç duyan öğrencilerin çıkarlarını temsil edebilmeleri için tüm organlarında (Okul Kurulu, Ebeveyn Konseyi) savunmasız gruplardan ebeveynlerin / velilerin katılmalarını sağlar.

Kapsayıcı okulda, kapsayıcı ekiplerin çalışmasıyla tüm öğrencilerin ilerlemesi sistematik olarak izlenir, "hiçbir çocuğun geride kalmamasına" özen gösterilir ve tüm öğrenciler bireysel kapasitelerine göre yüksek sonuçlar elde eder.

Cinsiyet duyarlılığının / eşitliğinin sağlanması

Erken yaşlardan itibaren, özellikle ergenlik döneminde, erkekler ve kızlar, cinsiyete özgü sosyalleşme için çeşitli baskılara maruz kalmaktadırlar, bu da cinsiyet eşitsizliği ve bununla birlikte sağlık ve yaşam kalitesi için uzun vadeli sonuçlar doğurmaktadır. Bu cinsiyet sosyalleşmesinin sonuçları özellikle heteronormatif cinsiyet rollerine uymayan kızlar ve tüm çocuklar için zararlıdır.

Eğitim, zararlı cinsiyet normlarının ve davranış kalıplarının dönüşümü için fırsatlar yaratmada kilit rol oynar. Böylelikle yaygın cinsiyet kalıp yargılarının ve cinsiyet eşitsizliğinin azaltılmasına,

ayrımcılığın ve şiddetin azalmasına katkıda bulunurken aynı zamanda çocukların özgün eğilim ve ilgi alanlarına göre büyümesine ve gelişmesine de olanak sağlar.

Cinsiyet eşitliğini sağlamak için eğitim, öğretmen eğitimine cinsiyet perspektifinin dahil edilmesini teşvik eder, açık cinsiyet klişeleri olmayan içerik yoluyla öğretimi uygular ve cinsiyet eşitsizliğine eleştirel bir yaklaşım gerektiren cinsiyete duyarlı bir yaklaşım kullanır. Öğretim içeriği, hem kızlara hem de erkek çocuklara geleneksel cinsiyet rolleriyle sınırlandırılmayan pozitif tanımlama kalıpları sağlanmasını sağlayacak şekilde seçilmiştir.

Cinsiyet eşitliğini destekleyen içerik, cinsiyetin farklı değerler ve güç için temel oluşturulmaması gerektiğini öne sürerken, aynı zamanda cinsiyet normlarına, beklentilere ve rollere katı bir şekilde bağlı kalmanın olumsuz sonuçlarını anlamaya katkıda bulunur. Bu tür içerikler, mümkün olan tüm konuların müfredatında ve bu konular için ders kitaplarında ve öğretim materyallerinde mevcuttur, bu mesajlar, metinlerin kendileri aracılığıyla iletilmesinin yanı sıra onlar hem görsel malzeme hem de kavramların eleştirel yeniden düşünülmesi için tasarlanmış çeşitli alıştırmalar yoluyla desteklenirler.

Sunulan seçmeli dersler arasında cinsiyet normlarının ve rollerinin sabit olmadığı ve cinsiyet kalıp yargılarının ciddi bireysel ve sosyal sonuçlara yol açabileceği konusunda en azından kısmen bilgi edinmeye kararlı olanların olması cinsiyete duyarlı eğitim sağlamak son derece önemlidir. Bunların arasında en sorunlu olanı, cinsiyete dayalı şiddetin yüksek yaygınlığıdır. Belirtilen içerikler aracılığıyla bu tür vakaların, cinsel yönelim temelli ayrımcılık da dahil olmak üzere her türlü cinsiyet ayrımcılığına karşı olumsuz bir tavır oluşturması beklenmektedir.

Eğitim yoluyla cinsiyet eşitliğini teşvik etmenin önemli bir bileşeni, öğrencilerin cinsiyete bakılmaksızın, yani cinsiyetle ilgili kalıplaşmış beklentilerin aksine, öğretime ve ders dışı etkinliklere katılımını teşvik etmektir. Bu, ya "cinsel açıdan atipik" etkinliklere katılmak için özel teşvikler sunarak (örneğin, erkekler için, yemek pişirme seçmeli dersi için) ya da aynı etkinlik için paralel kadın ve erkek grupları oluşturarak (spor takımları gibi) sağlanır.

Okulda mesleki rehberlik ve danışmanlık, geleneksel meslek görüşlerinin "erkek" ve "kadın" olarak üstesinden gelmeye yardımcı olabilir, kızlara ve erkeklere, arzuladıkları meslekleri, yetenekleri ve ilgi alanlarına göre yönlendirecek şekilde seçmeye teşvik edebilir.

Kültürlerarasılığın sağlanması

Kültürlerarası eğitime geçiş, ülkemizde yaşayan farklı etnik ve dini topluluklar arasındaki pasif bir arada yaşamanın üstesinden gelmek ve çok kültürlü / çok ırklı toplumumuzda sürdürülebilir bir birlikte yaşama biçimini sağlamak için gereklidir. Bu amaca ulaşmak için, ilköğretim, kültürel çeşitliliğe saygıyı ve farklı etnik topluluklara mensup öğrenciler arasındaki etkileşimi ve aynı veya farklı eğitim dillerini öğrenmeyi destekleyen etkinlikler ve içerikler kapsar.

Kültürlerarası eğitim farklı şekillerde sağlanır. Bunun bir yolu, ülkemizde yaşayan tüm etnik / dini toplulukların kültürel özelliklerini destekleyen ve / veya bu toplulukların üyeleri arasındaki etkileşimi gösteren çok kültürlü içeriği tanıtmaktır. Bu tür içerikler, mümkün olduğunda tüm derslerin müfredatında mevcuttur ve bu ders kitaplarına ve bu konular için öğretim materyallerine zorunlu olarak yansıtılmaktadır.

Seçmeli dersler çerçevesinde, tamamen veya kısmen KMC'nde yaşayan herkesin kültürel / etnik özellikleri hakkında bilgi edinmeye adanmış ve aynı zamanda ülkemizin farklı gruplara mensup tüm vatandaşların ve etnik toplulukların ortak çıkarlarını ve değerlerini vurgulayanlar da sunmaktadır. Ayrıca, ikinci bir yabancı dil öğrenmeye adanmış seçmeli dersler arasında, Makedonca, Türkçe, Sırpça veya Boşnakça derslerine devam eden tüm ilgili öğrencilere yönelik bir Arnavut dili dersi yer almaktadır. Bu konuya olan ilginin, Arnavut etnik kökenini önemli ölçüde temsil eden belediyelerde bulunan ilkokullarda özellikle öne çıkması bekleniyor; buysa, Arnavut dilini öğrenmeye olan ilginin ülke çapındaki diğer ilkokullarda görünmesi olasılığını dışlamıyor.

Kültürlerarasılık, aynı zamanda, etnikler arası entegrasyon için faaliyetler düzenleyerek de geliştirilir. Bunlar aslında farklı öğretim dillerini öğrenen "karma" öğrenci gruplarıyla ortak öğretim ve ders dışı etkinliklerdir. Bu tür faaliyetler, örgün eğitim sırasında başka türlü iletişim kurma ve işbirliği yapma fırsatı bulamayan öğrenciler arasında etkileşimi sağlamak için çok önemlidir.

Bu tür faaliyetlerin gerçekleştirilme olasılığı, iki / üç dil eğitimine sahip okullarda tek dilli okullara göre daha fazladır. İki dilli / üç dilli okullarda zorunlu derslerin öğretimi kapsamında ortak projeler ve araştırmalar yapılmakta ve seçmeli derslerde ortak sınıflar (tümü için veya büyük bir kısmı için) gerçekleştirilmektedir. Aynı zamanda bu okullarda ders dışı etkinlikler (gezi / bilimsel gezi, kutlamalar, bir günlük atölye çalışmaları, çevre ve insani eylemler gibi) tüm eğitim dillerinden öğrencilerle ortak etkinlikler olarak düzenlenmekte ve gerçekleştirilmektedir. Çok dilli okullarda var olan etnik gruplar arası entegrasyon için farklı etkinlik türlerinin gerçekleştirilme koşulları nedeniyle, eğitim sistemi, farklı eğitim dillerinden birçok öğrenciyi aynı çatı altında çalışmaya teşvik eder.

Farklı eğitim dillerinden öğrenciler arasındaki etkileşimi iyileştirmek için, tek dilli okullar, başka bir eğitim dilindeki okullarla ortaklıklar kurmaya ve farklı eğitim dillerinden "karma" öğrenci gruplarını içeren karşılıklı ziyaretleri veya çevrimiçi toplantıları ortaklaşa planlamaya, organize etmeye ve yürütmeye teşvik edilir. Bu şekilde, iki dilli (ve üç dilli) davranış kurallarını izleyen ve müfredat dışı etkinlikler kavramı'nda açıklanan ortak faaliyetler için kriterlere dayanan ortak müfredat dışı etkinlikler (örneğin, bir günlük atölye çalışmaları, bilimsel geziler / günlük geziler, kutlamalar, eylemler) sağlanır.

Kültürlerarasılık, aynı zamanda tüm öğretim dillerinin aynı vardiyada zorunlu olarak temsil edilmesi yoluyla, farklı etnik kökenlerden öğretmenlerin ve öğrencilerin resmi ve gayri resmi

iletişimi için koşullar oluşturan iki dilli ve üç dilli okulların genel çalışmalarının organizasyonu yoluyla geliştirilir ve tüm eğitim dillerinden ebeveynleri içeren ortak organlar aracılığıyla geliştirilir.

İki dilli ve üç dilli okullarda, okul içindeki ve dışındaki tüm ortak alanlarda görüntülenen tüm görsel ve metin içeriklerinin içeriğine ve sergilenmesine gözle görülür şekilde yansıyan tüm temsil edilen eğitim dillerinde eşit muamele sağlanır. Bu ilkeye, öncelikle hangi dil / kültürel / etnik topluluğa atıfta bulduklarına bakılmaksızın, hem eğitim içeriği hem de bilgilendirici içerik için saygı duyulur. Tek dilli okullarda, ortak alanlarda sergilenen görsel ve metin içeriklerinde etnosantizmi teşvik etmek için değil, aksine Kuzey Makedonya Cumhuriyeti'ni çok kültürlü / çok ırklı bir devlet olarak tanıtmak için özel önem verilir.

Kazanımlar

- İlköğretimi tamamlamayan öğrenci sayısının azalması.
- Hassas gruplardan gelen öğrenciler arasında eşitlik/eşit haklılık duygusunun artması.
- Özel eğitim ihtiyacı olan öğrencilerin başarılarının artmış olması.
- Öğrencilerin okulda kalma ve öğrenmeden duydukları memnuniyetin artması.
- Öğrenciler ve öğretmenler arasındaki cinsiyet , etnik stereotipler ve önyargıların azaltılması.
- Okul bağlamında cinsiyete dayalı şiddet ve bundan kaynaklanan öğrencilerin sağlığı ve refahı üzerindeki olumsuz sonuçların azalması.
- Cinsiyetin, orta öğretimin ve geleceğin mesleğinin seçiminde bir rol oynamaması.
- Öğrencilerin kültürlerarası yetkinlikler geliştirmeleri.
- Öğrencilerin, Kuzey Makedonya Cumhuriyeti'nin ortak devletine bağlılığından kaynaklanan bir ulusal kimlik oluşturmaları.
- Eğitimde etnik gruplar arası entegrasyonun ve toplumda sosyal uyumun geliştirilmesi.

2. ULUSAL STANDARTLAR

Ulusal İlköğretim Standartları, öğrencilerin ilköğretimin sonunda kazanmaları gereken yeterlikleri belirler. Onlarda, 2018 Avrupa Birliği Konseyi Tavsiyesinde yer alan yaşam boyu öğrenme için temel yeterlilikleri birleştirirler, bunların hazırlanmasında, üye devletlerde eğitim kalitesini artırmayı ve Avrupa'daki eğitim sistemleri arasında uyum ve hareketliliği sağlamayı amaçlayan uluslararası çalışmalardan ve Avrupa Birliği'nin diğer belgelerinden kaynaklanan öneriler dikkate alınmıştır. Ayrıca, Avrupa çerçevesinden hayat boyu öğrenme için temel yeterlilikler, ilköğretimi bitiren öğrencilerin yaşına ve Makedonya toplumu bağlamına uyarlanır ve bunları tanımlarken, ülkemizdeki ilköğretimde önceki deneyimler dikkate alınır.

Ulusal Standartlarda yer alan yeterliliklerin tanımlanmasında, temel yetkinliklerin bilgi, beceri ve tutumların bir kombinasyonu olduğu Avrupa Yeterlilik Çerçevesi kullanılmıştır. Böylece, bilginin, halihazırda kurulmuş olan ve belirli bir alan veya konunun anlaşılmasını destekleyen gerçekler, prosedürler, kavramlar, fikirler ve teorilere atıfta bulunduğu, becerilerin edinilen bilgiyi uygulama yetenekleri ve kapasiteleri olduğu, bu tutumlar ise fikirleri, inançları ve fikirlere, kişiliklere veya durumlara tepki verme veya tepki verme istekliliğini tanımlar. Ulusal Standartlarda; bilgi ve becerilere, edinilen bilgi ve beceriler, tutumlar ise öğrencinin anladığı ve kendisininmiş gibi kabul ettiği değerler olarak adlandırılır.

- I. Ulusal standartlar, yeterliliklerin etrafında gruplandırıldığı sekiz alanı ifade eder ve bunlar aşağıdaki gibi özetlenebilir:
- II. Dil okuryazarlığı
Bunlar, çeşitli disiplinlerde ve bağlamlarda görsel, işitsel ve dijital materyalleri kullanarak, kavramların, duyguların, gerçeklerin ve fikirlerin sözlü ve çeşitli yazılı formlarda tanımlanmasını, anlaşılmasını, ifade edilmesini, oluşturulmasını ve yorumlanmasını sağlayan yeterlilikleri içerir. Bu yeterlilikler ana dile (yani eğitim dili) atıfta bulunur ve okuma ve yazma bilgisini ve yazılı metinlerin sağlam bir şekilde anlaşılmasını, belirli bir kelime dağarcığına ve dil bilgisine hakimiyet ve dilin sözlü ve yazılı işlevlerine ilişkin bilgi ve kullanma becerisini içerir
- III . Diğer dilleri kullanmak
Diğer iletişim dillerinin doğru ve etkili kullanımını sağlayan yetkinlikleri ifade eder. Alan, okuryazarlığın ana bileşenlerini / alanlarını kapsar: kavramları, düşünceleri, duyguları, gerçekleri ve görüşleri sözlü ve yazılı olarak (dinleme, konuşma, okuma ve yazma) ve uygun bir aralıkta ana dil dışında bir dilde anlamak, ifade etmek ve yorumlamak.
- IV. Matematik, Doğa Bilimleri ve Teknoloji

Matematiksel yeterlilikler, günlük yaşamın problemlerini çözmeye farklı matematiksel-mantıksal düşünme yollarını ve sayısal ve mekansal temsili kullanma yeteneğinin var olduğunu gösterir. Bilim ve teknolojiye yeterlilikler, doğal olayları açıklamak ve çevredeki insan yaşamını iyileştirmek için bilgi ve kanıta dayalı yaklaşımları uygulama ve insan faaliyetlerinin etkisinin neden olduğu doğadaki değişiklikleri anlama becerisi ve hazırlığı ile ilgilidir.

V. Dijital okuryazarlık

Burada, modern bilgi ve teknoloji sofistike topluma aktif katılımı sağlayan yetkinlikler yer alır. Eğitim sırasında ve gelecekte BİT'in potansiyellerine açıklık, bilgi ve BİT'in öğrenme, çalışma ve diğer kişisel ve sosyal faaliyetler için yaratıcı, eleştirel ve sorumlu kullanımına olanak tanıyan bilgi, beceri ve tutumların edinilmesi yoluyla sağlanır.

VI. Kişisel ve sosyal gelişim

Kendini tanıma ve fiziksel, bilişsel, duyuşsal ve sosyal yönlerinin geliştirilmesine olanak tanıyan yetkinlikler tarafından belirlenir. Bu yetkinliklerin geliştirilmesi, bir birey olarak ve daha dar ve daha geniş sosyal grupların bir üyesi olarak her bireyin önünde ortaya çıkan günlük yaşamın zorluklarıyla başa çıkmaya hazır, olgun, aktif ve sorumlu bireylerin oluşmasını sağlar.

VII. Demokratik kültür ve vatandaşlık

Bu alan, kendini, toplumu ve örgütlenmesini, ekonomik ve politik kavramlarını, yapılarını ve hareketlerini tanıma ve anlamaya ilişkin yeterlilikleri ve sorumluluk sahibi bir vatandaş olarak davranmasını, sosyal ve sivil hayata motive ve aktif bir şekilde katılmasını sağlayacak beceri ve tutumları içerir.

VIII. Girişimcilik

Bu alandaki yetkinlikler, inisiyatif alma, buna göre hareket etme ve fikirleri kültürel, sosyal veya ticari değeri olan ürünlere ve / veya hizmetlere dönüştürme becerisini içerir. Finansal okuryazarlık, girişimcilik, işletme ve ekonomi alanlarında öğrencinin bilgi ve becerileri uygulamak ve kişisel ve mesleki gelişime katkıda bulunan yaratıcılık ve eleştirel düşünme, takım çalışması, karar verme, risk alma ve problem çözme becerilerinin gelişimini sağlarlar.

IX. Sanatsal ifade ve kültür

Sanatsal anlatım, kültürel ve sanatsal içerikli üretkenlik odaklı müzik, tansör, güzel sanatlar, edebi dış çözüm, tasarlama, en iyi sanatları icra etme ve benzeri faaliyetlere dayalı faaliyetlerin uygulanmasını ifade eder. Kültür alanındaki yeterlilikler, bir kültürün üyelerinin yaşam tarzını belirleyen ve o kültürün üyeleri için ortak olan dil, davranış normları, inançlar, değerler ve günlük uygulamaları içeren kendi kültürlerini uygulamalarına izin verirken, diğer kültürleri onlara değerlendirmeden kabullenmek.

Ulusal Standartlarda yer alan tüm alanlar eşit derecede önemli kabul edilir ve bu alanlarda yer alan tüm yetkinlikler toplumda başarılı bir yaşama katkıda bulunur. Yeterlilikler birçok farklı bağlamda ve farklı kombinasyonlarda uygulanabilir, bu nedenle üst üste gelirler ve bağlantı kurarlar, böylece bir alan için gerekli olan bazı yetkinlikler diğerine ait olan yetkinlikler üzerine inşa edilir veya başka bir alanda bulunan yetkinlikleri destekler. Dolayısıyla, örneğin Kişisel ve Sosyal Gelişim alanını tanımlayan yetkinliklerin çoğu, sadece eğitimin eğitim bileşenini hedeflemekle kalmaz, aynı zamanda diğer birçok alanda yetkinliklerin geliştirilmesi veya yetkinliklerin uygulanması için gerekli bir ön koşul olan ve diğer alanlar tarafından belirlenen yetkinlikler için bir temel sağlar. Bunlar, örneğin, eleştirel düşünme, problem çözme, işbirliği ve takım çalışması, iletişim ve çatışma çözme ile ilgili becerilerdir.

Ulusal standartlar, derslerin ve müfredat dışı faaliyetlerin temsili yoluyla müfredatta ve müfredatta, yetkinliklerin beklenen öğrenme çıktılarına ve dolayısıyla değerlendirme standartlarına dönüştürülerek yerleştirilmiştir. Ulusal Standartlar, bir yandan ilgili öğretim disiplinlerini tek bir temel konu (Doğa Bilimleri ve Sosyal Bilimler gibi) içinde birleştirme ihtiyacını dayatırken, diğer yandan da ayrı alanlarda (Dijital Okuryazarlık Girişimcilik gibi) yer alan tüm yeterlilikleri gerektirmektedir. Öte yandan, bazı zorunlu dersler belirli alanlarda (Dil Okuryazarlığı, Demokratik Kültür ve Vatandaşlık ve Sanatsal İfade, Kültür ve Çok Kültürlülük gibi) yetkinliklere hakim olmayı amaçlamaktadır, ancak aynı zamanda bunları diğer konular aracılığıyla ele alma ihtiyacı da dışlanmamaktadır (zorunlu veya seçmeli). Son olarak, Kişisel ve Sosyal Gelişim gibi, onu oluşturan yetkinliklerin çoğunun ancak tüm derslere (zorunlu ve seçmeli) ve müfredat dışı faaliyetlere dahil edilirse kazanılabileceği gerçeğiyle karakterize edilen bir alan vardır.

Kazanımlar:

- Öğrencinin tam gelişimi için bir temel sağlanır.
- Eğitim sürecindeki tüm paydaşlara (öğrenciler, veliler, öğretmenler) ilköğretimin sonunda çıktı yeterlikleri hakkında bilgi verilir.
- Eğitim sistemleri arasında uluslararası karşılaştırılabilirlik ve hareketlilik kolaylaştırılır.
- Eğitim çalışmalarına uyumlu bir yaklaşım sağlanır (farklı program türleri arasında - öğretim, müfredat dışı, farklı alanlar / konular arasında).
- Öğretim uygulamalarını ve öğrenci başarısını değerlendirmek için bir temel sağlanır.

3. MÜFREDAT

Müfredat zorunlu dersler, seçmeli dersler ve okul tarafından sunulan diğer etkinlikleri içerir ve bunların tümü sınıflara ve haftalık ve yıllık saat sayısına göre dağıtılır. Müfredat, eğitim çalışmalarının devlet düzeyinde yapılandırılması ve okullarda örgütlenmesi için temel oluşturur.

Zorunlu dersler

Ders sırasında öğrenciler iki grup zorunlu dersle tanışır. Biri (A grubu) şu konulardan oluşur: Makedonca / Arnavutça / Türkçe / Sırpça / Boşnakça, Matematik, Doğa Bilimleri, Sosyal Bilimler ve İngilizce. Doğa Bilimleri dersi, geleneksel olarak biyoloji, fizik, coğrafya, kimya ve fiziğe ait olan ve doğrudan Ulusal İlköğretim Standartlarından Doğa Bilimleri ve Teknolojisi alanından gelen içeriği kapsar. Sosyal Bilimler konusu, geleneksel olarak tarihe, sosyal coğrafyaya, yurttaşlık eğitimine, dinlere, ahlaka ait olan ve doğrudan Ulusal Standartlara göre Demokratik Kültür ve Vatandaşlık alanından türetilen içerikleri kapsar. Müfredatta, bu gruptan zorunlu dersler, her zaman aynı sayıda sınıfla olmasa da, tüm sınıflarda (I'den IX'a kadar) temsil edilmektedir.

Diğer zorunlu dersler grubu (B Grubu) sanat, fiziksel ve teknik-teknolojik-bilgi eğitimini kapsayan dersleri içerir. Bütün bu konular tüm sınıflarda mevcuttur ancak haftada 3 saat tüm sınıflarda bulunan beden eğitimi dışında bu gruptaki diğer dersler bir eğitim döneminden diğerine bir hafta içindeki saat sayısı olarak değişir.

Makedonca derslerine devam etmeyen öğrencilere yönelik zorunlu dersler, ilköğretimin ikinci ve üçüncü döneminde (IV'den IX'a kadar) çalışılan Makedoncayı içerir.

Seçmeli dersler

Her okul, o okulda okuyan öğrencilerin ifade edilen ilgilerinden kaynaklanan seçmeli dersler sunma özgürlüğüne sahiptir ve aynı zamanda okulda çalışan öğretim elemanlarının olanaklarını da dikkate alır. Aslında, her okulun biri diğer dilleri öğrenmek için, diğeri öğrencilerin ilgi alanlarına ve okulun olanaklarına bağlı olarak okul tarafından sunulan dört kategoride serbest seçmeli olarak adlandırılan iki seçmeli ders listesi sunması gerekir.

Dil listesi sözde ikinci yabancı dili (Almanca, Fransızca, İtalyanca ve Rusça) ve Makedonca, Türkçe, Sırpça veya Boşnakça derslerine devam eden öğrencilere sunulan Arnavutçayı içerir. Bu liste sadece VI ila IX sınıfları için geçerlidir ve okulun, seçilen diğer dilin (VI sınıfında) ilköğretimin sonuna kadar sürekli olarak öğretilmesi için gerekli koşulları sağlaması gerektiği dikkate alınır.

İki dilli ve üç dilli okullarda, diğer yabancı dillerden öğretimin, farklı eğitim dillerinden "karma" öğrenci gruplarında gerçekleştirilmesi önerilir. Bu şekilde, okul öğrencilere birkaç yabancı dil arasından seçim yapma ve aynı zamanda ortak öğrenme yoluyla kültürlerarası yeterlilikler edinme önerebilir.

Serbest seçmeli derslerin diğer listesi dört kategoriden oluşur:

- (1) Müfredat içeriğini zorunlu derslerden genişletmek / derinleştirmek için seçmeli dersler (örneğin matematiksel-mantıksal akıl yürütme, programlama, resim / çizim, kültürel tarih, cinsel eğitim)
- (2) müfredatın bir parçası olmayan öğrencilerin ilgi alanlarını desteklemek için seçmeli dersler (örneğin fotoğrafçılık, bahçecilik / bahçecilik, tiyatro atölyeleri, dans, yemek pişirme, heykel, oyma, modelleme),
- (3) öğrencilerin kişisel ve sosyal gelişimini desteklemek için seçmeli dersler (ör. Yaşam becerileri eğitimi, çok kültürlü atölyeler) ve

(4) spor-rekreasyon niteliğindeki seçmeli dersler (örneğin futbol, basketbol, hentbol, voleybol, masa tenisi, dağcılık, yoga, pilates, bisiklet).

Öğrencilerin ilgi alanlarındaki yaş farklılıklarını ve dahil olan öğretim kadrosunun yeteneklerini izlemek için, bu türdeki derslerin listesinin ilkökulda dönemden diğerine değişebileceği II. İla IX. Sınıf arasındaki öğrencilere sınıf ve ders öğretiminde ücretsiz seçmeli dersler sunulmaktadır. Her okul, her eğitim döneminde listelenen dört kategorinin her birinde en az üç seçmeli ders vermekle yükümlüdür. İstisnalar, az sayıda öğrencisi olan ve öğrencilerle (yani ebeveynleri / velileri) uygun seçmeli ders listesinin daha sınırlı olabileceği okullardır.

Öğrenciler, bir öğretim yılı boyunca biri birinci ve ikinci dönem için olmak üzere iki serbest seçmeli ders seçerler. Aynı alanda farklı bir düzeyde olan bir konu olmadığı sürece (örneğin, Programlama 1 ve Programlama 2) her öğrenci bir süre içinde iki kez aynı konuyu seçemez. Bir yıl / yarıyılıda seçilmekten muaf Hayır Ortak bir menfaati paylaşan öğrenciler, aynı sınıfta (örneğin IIIa), aynı yılın farklı sınıflarında (örneğin , VI sınıfı) veya aynı dönem içinde farklı yıllarda (örneğin, VII-IX sınıfı). Seçmeli konunun gerçekleştirilmesinde tüm grubun birlikte ve sürekli katılımı önemlidir. Serbest seçmeli dersler, gerçekleştirmelerinden sorumlu olarak atanan ilgili dönemdeki öğretmenler tarafından yönetilir ve gerekirse diğer öğretmenler, ebeveynler / veliler veya topluluk gönüllüleri asistan olarak sınıf çalışmalarına dahil edilebilirler.

Ücretsiz seçmeli dersler, yalnızca Ulusal Standartların belirli yeterliliklerinden doğrudan ortaya çıkan beklenen öğrenme çıktıları etrafında planlanır. Tüm ilgili öğrencilerin ilginç ve eğlenceli olarak deneyimledikleri, yalnızca etkileşimli öğretime ve aktif öğrenmeye dayanan çeşitli etkinlikler yoluyla gerçekleştirilirler. Serbest seçmeli derslerin önemli hedeflerinden biri, öğrencilere diğer sınıflarda aşikar olmayabilecek "güçlü yönlerini" ve becerilerini keşfetme ve böylece sınıf arkadaşlarının önünde kendilerini onaylama fırsatı vermektir. Bu durumdan öğrencilerin okula karşı olumlu bir tutum geliştirmesi ve onları zorunlu derslerde daha yüksek başarılar için motive etmesi beklenmektedir.

Öğretimin iki veya üç dilde gerçekleştiği okullarda, serbest seçmeli derslerin en az yarısı, farklı eğitim dillerinden dilsel olarak dengeli "karma" öğrenci grupları ile gerçekleştirilir (Bunun istisnaları, çok dilliliği, bunların parçası olan bölgesel okullar aracılığıyla sağlayan okullardır). Kural olarak, seçmeli derslerin "karma" öğrenci gruplarıyla gerçekleştirilmesinden sorumlu olan,

etkinlikleri iki dilli olarak, temsil edilen iki öğretim diline eşit muamele ile yürüten en az iki öğretmen (her biri temsil edilen eğitim dilinden) ve katılan tüm öğrencilerdir.

Serbest seçmeli derslerin gerçekleştirilmesinden sorumlu öğretmenler, belirli bir konunun hedefleri tarafından sağlanan bilgi, beceri ve değerleri / tutumları edinmede ilgili her öğrencinin ilerlemesini sürekli olarak izler ve değerlendirir. Serbest seçmeli dersler tanımlayıcı olarak değerlendirilir ve şahadetnameye ek olarak öğrenci başarısı da dahil edilir.

Ayrıca, daha küçük etnik toplulukların dilsel ve kültürel kimliğine saygı duymak için okul, bu topluluklardan gelen öğrencilere aşağıdaki konulardan birini seçerek III'ten IX'a kadar kendi dillerini ve kültürlerini öğrenme fırsatı sunar: Romanların dili ve kültürü, Ulahların dili ve kültürü, Boşnakların dili ve kültürü, Türklerin dili ve kültürü veya Sırpların dili ve kültürü.

Dersdışı etkinlikler

Okullar; eylemler, geziler ve tek seferlik atölye çalışmaları gibi kısa süreli olabilecek veya çevre kulüpleri, spor kulüpleri, okul tiyatrosu, okul korosu ve orkestra gibi daha uzun süreli olabilecek çeşitli ders dışı etkinlikler gerçekleştirmektedir. Okullardaki çevre kulüpleri, çevrenin korunması için beceri ve alışkanlıklar kazanmak amacıyla öğrencilerin çevreyi keşfetmeye, yıl boyunca meydana gelen iklim değişikliğini, çevreyi nasıl etkilediğini öğrenmeye ilgi ve motivasyonunu teşvik eder, Spor kulüpleri, her türlü spor faaliyetini teşvik etmek ve farklı yaşlardan öğrencileri gönüllü olarak dahil etmek için kurulur. Okul, ilkokulun her döneminden belirli bir spora ilgi gösteren öğrenciler için spor kulüpleri oluşturur.

Her okul, öğrencilere bir okul korosuna, okul orkestrasına veya okul tiyatrosuna üye olma fırsatı sunar. Okul, özellikle küçük öğrenciler (V. sınıfa kadar) ve daha büyük öğrenciler (VI. Sınıftan itibaren) için bir koro, orkestra ve tiyatro düzenleyebilir. Öğrenciler bu etkinliklere gönüllü olarak katılırlar ve etkinlikler okul yılı boyunca gerçekleştirilir. Öğrenciler ilgi ve müzik yeteneği gösterirlerse diğer enstrümantal veya vokal müzik grupları oluşturabilir ve imkanlara göre okul bu etkinlikleri destekleyebilir.

Çevresel veya insani faaliyetlere katılım yoluyla, öğrencilere gönüllü ve sosyal açıdan yararlı çalışmalar öğretilir ve kişisel ve sosyal yeterliliklerini geliştirirler. Eylemler okulun kendisiyle sınırlı olabilir (az ya da çok öğrenci kapsamı ile), ancak aynı zamanda toplum odaklı olabilir ve okul dışındaki etkinlikleri de içerebilir (örneğin, daha geniş alanda temizlik faaliyetleri, kitap okuma ,Anaokulundaki çocukların mahalledeki eski kağıtları toplaması, mahalledeki yaşlıları veya engellileri ziyaret etmesi ve onlara yardım etmesi vb.). Ayrıca, üçüncü dönemdeki (VII - IX. Sınıf) her öğrenci, bir okul yılı boyunca en az 20 saat sosyal açıdan yararlı bir çalışma (bireysel veya sınıf arkadaşlarıyla birlikte) gerçekleştirmekle yükümlüdür.

Eylemler, okuldaki öğrenci kurumlarının yanı sıra yönetim, öğretim veya profesyonel personel tarafından başlatılabilir ve okul, bunların planlanması, organizasyonu ve uygulanmasından

sorumludur. İki dilli ve üç dilli okullarda, tüm temsil edilen eğitim dillerinden öğrenciler, eylem içindeki tüm etkinliklerin ortaklaşa gerçekleştirilmesi yoluyla eylemlere katılırlar.

Tek seferlik atölyeler, bir gün içinde gerçekleşen ve belirli bir amaç için, genellikle belirli bir durumu önlemek veya bunlara yanıt vermek için, öğrenciler tarafından ifade edilen ihtiyaç / ilgi veya birisini ziyaret vesilesiyle uzman, pratisyen veya popüler kişi lere düzenlenen kısa süreli tematik etkinliklerdir. Çeşitli konulara adanmış olabilirler, ancak Ulusal Standartlar tarafından kapsanan belirli yetkinliklerin geliştirilmesini teşvik etmeleri gerekir. Sınırlı öğrenci gruplarına (içerikle ilgilenen) veya belirli bir yıldan / belirli yıllardan tüm öğrencilere veya okuldaki tüm öğrencilere yönelik olabilirler. Okulun kendisinde veya başka bir okulu veya başka bir kurum / kuruluşu ziyaret ederken gerçekleştirilebilirler. Bu, onları, bu amaçla bir ortaklık oluşturan, farklı eğitim dilleri olan tek dilli okullarda okuyan "karma" öğrenci gruplarıyla çalışmak için özellikle uygun hale getirir.

Geziler okuldaki tüm öğrencileri kapsayabilir, ancak geziler genellikle bir yıl / sınıftan itibaren öğrenciler için düzenlenir. Öğrencilerin belirli konulardaki bilgilerini genişletmek ve derinleştirmek için düzenlenirler (çevre, doğal kaynaklar ve ülkenin hazineleri, kültürel ve tarihi alanlar ve tesisler açısından önemli bölgelere ziyaretler veya başka bir anlam gibi), veya spor, eğlence ve sosyalleşme için, ancak belirtilen hedeflerin bir kombinasyonunu da içerebilir. Öğrencilerin çevreye, doğal kaynaklara, farklı kültür ve bitkilerin yetiştirilmesini sağlayan farklı iklim şartlarına, gastronomiye, ülkemizdeki farklı etnik toplulukların kültürlerine tanıtılmasına katkı sağlamak için mümkün olduğunca kullanılması tavsiye edilir, eğitimde etnik gruplar arası entegrasyonun yanı sıra (aynı veya farklı okullarda farklı eğitim dillerini öğrenen öğrenciler arasında da etkileşim sağlanmalı). Gezinin asıl amacı ne olursa olsun, bunları planlarken, ele alacakları Ulusal Standartlardan özel yetkinlikler ve hangi faaliyetler aracılığıyla geliştirecekleri zorunlu olarak belirtilir.

Bazı okullarda projeler, özel bir tür ders dışı faaliyetler olarak ara sıra veya sürekli olarak uygulanmaktadır. Projeler mevcut konuların / alanların destekleyicisi veya diğer alanların işlevi olabilirler. Diğer okullar ve kuruluşlarla işbirliği içinde okul tarafından başlatılabilirler ve yerel veya eyalet düzeyinde sınırlandırılabilirler, ancak aynı zamanda uluslararası bir karaktere de sahip olabilirler. Eğitim kurumları, belediye, uluslararası kuruluşlar / bağışçılar tarafından başlatılabilir ve nihayetinde bunun için izin almış diğer kurumlar / kuruluşlar tarafından gerçekleştirilebilir. Diğer kuruluşlar / kurumlar tarafından başlatılan projeler, yeni bir programı ve / veya farklı bir yaklaşımı pilot olarak kullanmayı ve muhtemelen böyle bir programın / yaklaşımın eğitim sistemine uygulanmasının etkilerini kontrol etmeyi amaçlamaktadır.

Özel bir ders dışı faaliyet türü olarak, Erasmus, ikiz okullar ve benzeri projeler kapsamında yurtdışındaki okulların ziyaretleri düşünülebilir. Bu tür ziyaretler için, proje katılımcıları veya okul temsilcileri olarak az sayıda öğrencinin dahil edileceği daha fazla sayıda okulu kapsama eğilimi vardır.

Kış veya yaz tatillerinde, okullar öğrencilere birkaç gün, bir hafta veya daha uzun süre boyunca yoğun, tüm gün süren etkinlikler şeklinde organize ders dışı etkinlikler sağlamak için kamplar /

okullar da düzenleyebilir. Öğrencilerin kişisel ve sosyal gelişimini desteklemek, spor-rekreasyon karakterine sahip olmak veya öğrencilerin diğer ders dışı ilgi alanlarını tatmin etmek amaçlanabilir.

Müfredata göre öğretim organizasyonu

Öğrencilerin okulda kalması, yalnızca belirlenmiş haftalık programa göre sınıflarda kalış olarak değil, aksine, öğrenmede (örgün veya yaygın öğrenme) oyun ve diğer eğlenceli etkinliklerle (aşağı yukarı yapılandırılmış) sosyalleşmede harcanan zaman olarak anlaşılır. Bunu başarmak için, okulun organizasyonu öğrenmeyi teşvik etme ve çocuğun yüksek yararına saygı gösterme işlevindedir. Bir yandan organizasyon, öğrenci öğrenimi üzerinde maksimum etki ve öğretmenlerin ve öğrencilerin artan esnekliği için mümkün olduğunca çok sayıda farklı kaynağın entegrasyonunu sağlar. Öte yandan öğrenciler ve öğretmenler arasında kaliteli etkileşime katkıda bulunur ve öğrencilerdeki tüm yetkinliklerin gelişmesine olanak sağlar. Bu nedenle, okulun organizasyon planı, sınıfların programını ve okuldaki diğer zamanları, binaların öğretim ve diğer faaliyetler için kullanımını ve okuldaki tüm personelin katılımını içerir (öğretim personeli, profesyonel ortaklar, hijyenden sorumlu kişiler vb.). Bu konuların ele alınma şekli sadece okulun verimli ve etkili işleyişini etkilemekle kalmaz, aynı zamanda okulun işleyişine dahil olan herkesin (öğrenciler, personel, veliler) onunla özdeşleşip özdeşleşmediğini ve onu "kendilerinin" olarak algılayıp algılamadığını belirler.

Öğrencilerin çoğu iki vardiyalı eğitim veren okullarda eğitim görürken, öğrencilerin okulda zorunlu kalış süresi günde 5 saattir, bunun yaklaşık 3-3,5 saati sınıflarda, kalan süre diğer etkinliklerde geçirilir. VI'dan IX'a kadar olan öğrenciler günde 6 saat okulda kalırlar, bunun 4-4.5 saati derslere, kalan süre diğer aktivitelere ayrılmıştır. Her sınıftan / yaştan öğrenciler için, bazı aktiviteler yapılandırılmamıştır (sınıflar arası molalar gibi) ve bazıları öğretmenler veya okul tarafından bir sınıf, öğretimle ilgili ek veya tamamlayıcı aktiviteler veya ders dışı aktiviteler şeklinde yapılandırılır ve düzenlenir.

Her okul, organizasyonu sahip olduğu kapasitelere göre uyarlar. Tek vardiyada çalışan daha küçük okulların böyle bir organizasyona adapte edilmesi daha kolaydır ve iki vardiyada ve birden çok eğitim dilinde çalışan okullar iş organizasyonu için mümkün olan en iyi çözümleri bulur. Bu okullar organizasyonda esnek bir yaklaşıma sahip olmalı ve öğretime başlama zamanını öğrencilerin yaşına göre ayarlamalıdır ve vardiyalara ayrılma yalnızca bu temelde yapılmalı ve başka gerekçelerle (eğitim dili gibi) yapılmamalıdır.

Müfredatın işlevine göre öğretimin düzenlenmesi, öğretmenlerin okulda geçirmeleri gereken zamana yansıyan farklı bir rolünü empoze eder. Öğretmenler artık sadece bir dersin "öğretmenleri" değil, aynı zamanda mesleki uzmanlıklarından (elde edilen derece), gayri resmi olarak edindikleri yeterliliklerini (yemek pişirme, fotoğrafçılık, ilk yardım ve koruma) gerçekleştirenlerdir. Ayrıca öğretmenler, ders dışı etkinlikler, araştırma veya disiplinler

arası projeler, öğrencilerin sosyal-insani çalışmaları, öğrencilerin yarışmalara hazırlanması gibi öğrencilerin katıldığı çeşitli diğer etkinliklerin bağımsız uygulayıcıları veya ortak uygulayıcıları rolünde görünmektedir. Tüm görevleri yerine getirebilmek için öğretmenler günde 6 saat okulda kalırlar.

Kazanımları

- Ders sayısı azaldı ve öğrencilerin okulda kalış süreleri arttı
- Öğrencilerin çıkarlarına saygı duyulur
- Öğrenci potansiyellerinin geliştirilmesi sağlanır
- Etnik gruplar arası entegrasyon geliştirildi
- Öğrenciler arasında sosyal sorumluluğun geliştirilmesi sağlandı
- Okul toplumla bağlantı kurar
- Öğrencilerin afirmasyonu sağlandı
- Okulun toplumda, yurt içinde ve yurt dışında afirmasyonu sağlandı

4. MÜFREDAT

Dil alanında zorunlu dersler ve seçmeli dersler için müfredat, profesyonel ekipler tarafından ulusal düzeyde hazırlanır. Serbest seçmeli derslerin müfredatı, okulda sunulan seçmeli dersler listesine göre okuldaki bir öğretmen ekibi tarafından hazırlanır. Bu müfredatlar, müfredat geliştirme için yerleşik ilkelere dayalı olarak Eğitim Geliştirme Bürosu'nun genel yönergelerine göre geliştirilmiştir.

Öğrenme sonuçlarına odaklanma

Müfredat, Ulusal Yetkinlik Bazlı Standartlara göre geliştirilir. Ayrı bir müfredat tarafından kapsanan yeterliliklerin tanınmasını sağlamak için, müfredatın girişi, belirli müfredat tarafından kapsanan Ulusal Standartlar alanlarından her biri ayrı bilgi, beceri ve tutumu belirler. Bunlar, konunun doğrudan ilgili olduğu alandan kaynaklanan yeterliliklerin yanı sıra çoğu (Dijital Okuryazarlık ve Girişimcilik gibi) veya tüm müfredatlara (örneğin Kişisel ve Sosyal gelişme) dahil edilmesi gereken devredilebilir yetkinlikleri içerir. Özellikle yetkinliklerin aktarılması söz konusu olduğunda aynı standardın temsili ve görünürlüğünü sağlar ama farklı yönlerden, bir veya daha fazla müfredatta ve bu nedenle öğretim yoluyla gelişimlerini önemsiyorlar. Standartların farklı alanlardan temsili ve müfredat içindeki bağlantıları, öğrencinin öğretiminde ve tam gelişiminde bütünsel bir yaklaşım sağlar.

Öğrenme sonuçları müfredatın merkezinde yer almaktadır. Müfredat tarafından kapsanan Ulusal Standartların yeterliliklerinden (bilgi, beceri ve tutumlar) türetilir - somutlaştırır ve müfredatın

uygulandığı yaşa / sınıfa göre ayarlanırlar. Öğrenme sonuçları, öğrencinin belirli bir konuyu öğrenerek neyi başarmasının beklendiğini gösterir. Bloom'un taksonomisine göre, değerlendirme standartları öğrenci bilişsel başarısının en az dört seviyesini gösteren öğrenme sonuçlarından türetilmiştir. Değerlendirme standartları, öğretmenlere değerlendirme kriterlerini belirleme / formüle etme konusunda yardımcı olarak değerlendirmede nesnellik ve şeffaflığa katkıda bulunur.

Müfredat, öğrencilerin ilgi alanları ve yaşlarına göre, öğretmenin öğrenme sonuçlarına ulaşmak için uygulayabileceği faaliyetlere ilişkin yönergeler ve örnekler sunar, ancak en önemlisi ona çeşitli etkinlikleri ve öğretim materyallerini kullanma ve oluşturma ve uygun konuları / içerikleri gerçekleştirme özgürlüğü verir. Bu şekilde, öğrenme sonuçlarıyla belirlenen bilgi / beceri düzeyine ulaşmak için her öğrenci için öğretimi bireysel olarak ayarlayabilir. Müfredat ayrıca, belirli bir konu için öğretim ve değerlendirmenin planlanması, düzenlenmesi ve uygulanmasını desteklemek için öğretmenler için didaktik yönergeler içerir.

Birkaç bilimsel disiplini (Doğa Bilimleri, Sosyal Bilimler, Teknoloji, Teknoloji ve Bilişim) birleştiren müfredat modülerdir, yani müfredat içinde her bilimsel disiplin, açıkça tanımlanmış öğrenme çıktıları, değerlendirme standartları ve zamanı olan ayrı bir bölümü (modülü) ve gerçekleşmesi için zaman çerçevesi (saat sayısı) temsil eder. Bu tür programlar, bilgi ve becerileri belirli bir bütünlüğe bütünlük için farklı kavramsal yapıları ve araştırma yöntemlerini tek bir konudaki gibi temsil eder ve birbirine bağlar. Bu müfredatta öğretimin başarılı bir şekilde planlanması ve uygulanması için, farklı disiplinlerden öğretmenler arasında işbirliği gereklidir.

Öğretim içeriği yoluyla entegrasyon

Doğa Bilimleri ve Sosyal Bilimler gibi çeşitli bilimsel disiplinleri içeren konuların müfredatı, temelde multidisipliner / disiplinlerarası olan entegre bir yaklaşıma dayanmaktadır - perspektifinden ve her birinin bağlamında sunduğu bilişime katkıda bulunan disiplinlerden ortak kavramları vurgular. Böyle bir yaklaşım, öğrencilerin öğretim içeriğini gerçeklikle ilişkilendirmelerini, öğrendiklerinin anlamını görmelerini ve öğretim etkinliklerini ilgili ve uygulanabilir olarak deneyimlemelerini kolaylaştırır.

Multidisipliner entegrasyon, farklı konuların "toplama", yani çalışma dersi/ olgusuna ilişkin farklı bakış açılarını sentezleme girişiminde birbirine bağlanmasıdır. Bu entegrasyon, ilgili konuların senkronize bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak için farklı konuların müfredatını gerektirir. Örneğin ana dil müfredatında sağlanan bir etkinlik olarak Anne Frank Günlüğü'nü tek bir konu başlığı altında çalışılırken, Sosyal Bilimler müfredatında aynı sınıfa paralel olarak İkinci Dünya Savaşı'nın çalışılması planlanmaktadır. Ya da, Matematik müfredatı verileri grafiksel olarak göstermeye odaklandığında, aynı sınıf için Doğa Bilimleri müfredatı, grafik olarak temsil edilmesi gereken verilere götüren bir etkinlik (örneğin, bir deney yapmak) içerir. İlköğretimin ilk

dönemindeki (sınıf I-III) çoğu ders için müfredat söz konusu olunca multidisipliner entegrasyon gereklidir.

Disiplinler arası entegrasyon (yatay entegrasyon olarak da adlandırılır), belirli bir merkezi temayı veya konuyu öğrenmek için birden fazla konu alanından birbirine bağlı bilgi ve becerileri birleştirir. Süreçler / fenomenler arasındaki bağlantıları vurgulayan bütüncül bir yaklaşımdır. Örneğin, sürdürülebilir kalkınma konusu aynı sınıf / sınıflar için Doğa Bilimleri ve Sosyal Bilimler müfredatında yer alıyorsa, o konuyla ilgili bilgi, beceri ve tutumlar her iki konu için beklenen öğrenme sonuçlarına dahil edilecektir. Konunun tamamı veya temel konuları ek olarak dil müfredatına dahil edilirse, öğrencilerin konuyu daha iyi anlamaları beklenebilir.

Müfredat, anahtar terimlerin tekrarına dayanan, ancak bu terimler hakkındaki bilgi düzeylerinin veya bunların farklı bağlamlardaki anlamlarının algılanmasının kademeli olarak karmaşıklaşmasına dayanan sözde spiral müfredatın ilkesini takip eder. Örneğin, sosyal bilimlerde kültür terimi ilk kez VI. Bölümde tanımlanabilir. Kültürler ve Medeniyetler konusunda çalışırken, ancak anlamı aynı bölümde ve daha yüksek bölümlerde ele alınan diğer konularla ilişkilendirilerek genişletilebilir (örneğin, ulusların veya çok kültürlü toplumların oluşumu ile bağlantılı olarak) veya diğer konularda (örneğin, dilin tarihi veya edebi eserler hakkında konuşurken Ana Dilde). Böylelikle belirli bir alandaki bilginin derinleştirilmesi için dikey entegrasyon sağlanırken, aynı zamanda alandaki bilginin diğer disiplinlerden terimlerle birleştirilerek yatay olarak genişlemesi sağlanır.

Müfredat esnekliği

Müfredat esnek olacak şekilde geliştirilir, yani bunların gerçekleştirilmesinin öğrenci gruplarına veya belirli nedenlerden dolayı derslere tam olarak katılmak için engelli olan veya engellenen bireysel öğrencilere uyarlanmasını sağlamak için. Tüm öğrencilerin normal sınıflara dahil edilmesi ilkesine saygı duyma ihtiyacından başlayarak, tüm müfredatlar, farklı öğrenci kategorileriyle gerçekleştiriliyorsa didaktik yönergeler içerecek ve öğretimde elde edilmesi beklenen minimum öğrenme çıktılarını tanımlayacak şekilde hazırlanır ve özel eğitim ihtiyaçları olan veya daha sonra eğitim sistemine katılan veya derslere düzenli olarak katılmaları engellenen veya mülteci statüsüne sahip öğrenciler için hazırlanmıştır. Aynı zamanda, her müfredat, eğitim sürecine dahil olan engelli her öğrenci için bireysel bir eğitim planı geliştirmenin temelini oluşturur.

Müfredatın esnekliği, öğretim koşullarının ayarlanmasına da olanak tanır.

Bu, ulaşılması gereken asgari öğrenme sonuçlarının, yani salgın hastalıkların veya kriz durumlarının neden olduğu acil durumlarda öğrencilerin dikey olarak yürünebilirliğini sağlamak için yeterli sonuçların belirlenmesiyle sağlanır. Müfredat, yetkinliklere ve belirli öğrenme çıktılarına dayandığından, yenilikçi yaklaşımları (birleşik yaklaşım, tersine çevrilmiş sınıf,

deneyimsel öğrenme, vb.) Kullanmak için belirli yönergeler ile uzaktan öğrenmeye uyarlanabilirler.

Kazanımlar

- Öğrencinin tam gelişimini amaçlayan öğretim için koşullar oluşturulmuştur
- Didaktik-metodik olarak çağdaş öğretim sağlanır
- Basitleştirilmiş ve daha objektif değerlendirme sağlanır
- Öğrencilerin öğrendikleri içeriklere daha fazla ilgilenmelerini sağlar
- Öğretimin bütüncül bir yaklaşıma dayanması sağlanır
- Farklı konu ve disiplinlerden öğretmenler arasında gelişmiş profesyonel işbirliği için koşullar oluşturulmuştur
- Her öğrencinin yeteneklerine göre öğretime dahil olması sağlanmıştır
- Koşullara / şartlara bağımsız olarak her öğrencinin öğretime dahil olması sağlanmıştır

5. ÖĞRENME VE ÖĞRETME

Öğretim planlaması

Öğretim planlaması, öğretim sürecinin kaliteli, zamanında, başarılı ve verimli bir şekilde hazırlanması, düzenlenmesi ve uygulanması için bir ön şarttır. Müfredata ve çalışma takvimine dayanır ve öğrencilerin özelliklerini (yaşları, ön bilgileri, ihtiyaçları, fırsatları ve yetenekleri) ve öğretmenin kullanabileceği çalışma koşulları ve araçlarını-okulu dikkate alır. Planlamada, öğretmenler Ulusal Standartların yeterlilikleri ve belirli bir konu için müfredatta belirtilen tanımlanmış öğrenme çıktıları tarafından yönlendirilir. Planlamada, öğretmenler beklenen öğrenme çıktılarına ulaşılmasını sağlamak için kullanacakları yöntemleri ve etkinlikleri tasarlar, kullanılacak öğretim yardımcılarını seçer ve / veya oluşturur ve öğrenci başarısının nasıl izlenip kontrol edileceğini belirler. Bunu yaparken, entegre ve süreç geliştirme yaklaşımı kullanırlar.

Sözde olduğu gibi, belirli bir merkezi konunun gerçekleştirilmesi için farklı konuları bütünleştiren bir ders planlanırsa sınıf öğretimi, Öğretmen, öğrencilerin temel kavramları birkaç farklı perspektiften algılamasını sağlamak için, disiplinler arası ve bütünsel olarak öğretimin gerçekleştirilmesi için yöntem ve etkinlikleri planlar. Bu da Öğrencilerin öğretim içeriğini gerçeklikle daha kolay ilişkilendirmelerine, öğrendiklerinin anlamını görmelerine ve öğretim etkinliklerini ilgili ve uygulanabilir olarak deneyimlemelerine yardımcı olur.

Öte yandan, sözde farklı derslerin bağlantısı varsa ilgili konuların çalışılmasında multidisipliner entegrasyonu sağlamak için konu öğretimi, daha sonra bu tür konular için planlama, konuların senkronize ve anlamlı bir şekilde gerçekleştirilmesini sağlamak için ilgili tüm ders öğretmenleri tarafından ortaklaşa yapılır.

Birden çok disiplini (Doğa Bilimleri ve Sosyal Bilimler gibi) birleştiren müfredat planlaması iki bileşen içerir: ortak entegre parça için planlama ve ayrı modüller için planlama. Böylelikle, örneğin Doğa Bilimleri konusu için, biyoloji, kimya ve fizik alanındaki konular / modüler birimler planlanmakta olup, bunlar ayrı modüllerde (Modül Biyolojisi, Modül Kimyası ve Modül Fiziği) yapılandırılmış, ancak aynı zamanda Entegre Modül de planlanmıştır. Biyoloji, kimya ve fizik alanında birbirleriyle yakından ilişkili ve benzer konularla ilgilenen konuları / modüler birimleri ifade eder. Bu tür bir planlama, konunun öğretiminin gerçekleştirilmesi sorumluluğunu paylaşan farklı disiplinlerden öğretmenlerin sürekli işbirliğini ve ekip çalışmasını gerektirir.

İlköğretimin ilk dönemine (I-III sınıfları) gelince, öğretmenler derslerin belirli bir süresi olmadan ve konulara göre görünür bir bölünme olmaksızın bir bütün olarak öğretimin gerçekleştirilmesini sağlayacak şekilde planlama özgürlüğüne sahiptir. Öğretmenin, birlikte çalıştığı öğrencilerin yaşına, ihtiyaçlarına ve ilerleme hızına göre öğretimi ayarlamasını sağlaması beklenir. Tabii ki, aynı zamanda her bir konu için sağlanan toplam ders sayısına haftalık olarak saygı duyulur.

Planlamada süreç geliştirme yaklaşımı, bilgi edinmede öğrenme sürecinin değerini vurgular ve önceden belirlenmiş hazır bir biçimde verilen bilgi transferini teşvik etmek yerine, öğrencilerde bilgi edinme ve öğrenme becerisini geliştirme sürecine odaklanır. Planlamaya yönelik bu yaklaşım, öğretimin öğrencilerin ihtiyaç ve yeteneklerine göre uyarlanmasını sağlar. Öğretmen kendi konusu / modülü için müfredatta temsil edilen tüm konuların gerçekleştirilmesini önceden planlar ve ardından her konunun gerçekleştirilmesini ayrı ayrı uyarlar. Bununla birlikte, bu şekilde planlanan şey sabit bir şey olarak değil, aksine esnek olarak kabul edilir - konuların çalışma sırasını değiştirmek ve her konunun çalışması için başlangıçta belirlenen zamanı yeniden dağıtmak için alan bırakır.

Esneklik aynı zamanda belirli konuları, saat sayısını, öğretim yöntem ve etkinliklerinin türünü ve / veya ilk planlama tarafından sağlanan farklı öğretim yardımcılarının temsilini ifade eder. Öğretmenin beklentilerine göre konunun benimsenmesinde sınıf ilerleyemezse bunların tamamı veya bir kısmı değiştirilebilir. Ayrıca konunun gerçekleştirilme hızı, konuyu oluşturan öğrencilerin ön bilgilerine, ilgi alanlarına ve / veya yeteneklerine ve derslerden birindeki çalışmayı yansıtan bazı güncel faktörlere bağlı olarak bir sınıftan diğerine farklılık gösterebilir.

Süreç geliştirme planlamasındaki uyum, her bir sınıf öğretmeni tarafından her iş günü sonunda yapılan öz değerlendirme sonuçlarına dayanmaktadır, yani her ders sonunda her ders öğretmeni, gerçekleştirdiği her konu ile ilgili olarak. Öz değerlendirme, aslında beklenen öğrenme çıktılarına ulaşmak için üstlenilen gün / saat boyunca genel faaliyetlerin verimliliği, etkinliği ve

sürdürülebilirliği üzerine bir yansımadır. Öz yansıtma, öğretmenlerin günün bireysel saatlerinde öğretimin her bölümünün (öğrenme, öğretme ve değerlendirme) gerçekleştirilmesinde karşılaştıkları tüm zorlukları görmelerine ve üstesinden gelmeyi sağlamak için planlamada öğretimde olası zayıflıkların ortadan kaldırılması için bu konudaki bilgileri hesaba katmalarına olanak tanır.

Bu, belirli öğretim içeriğinin sürekli olarak benimsenmesi ve mevcut öğrencilerin beklenen öğrenme sonuçlarının elde edilmesi söz konusu olduğunda öğretimde bir değişiklik anlamına gelir, ancak aynı zamanda gelecekteki öğrenciler için öğretimin gerçekleştirilmesi için planlamada kazanılan deneyimi de içerir.

Öğretimde yenilikçi yaklaşımlar

Etkileşimli öğretim, öğretmenin öğrencilerle sürekli etkileşimi, öğrenciler arasında işbirliği, aracı olarak görsel-işitsel araçların kullanılması ve doğrudan katılım yoluyla öğrencilerin aktif katılımını sağlayan öğrenme ve öğretme yöntemlerine dayalı sınıf içi etkinliklerin gerçekleştirilmesinde öğrencilerin yaklaşımlarının da uygulanmasını içerir. Çağdaş öğretim etkileşimli yaklaşıma ek olarak, hem proje tabanlı öğrenmeyi hem de deneyimsel öğrenmeyi vurgular.

Proje tabanlı öğrenme, öğrencilerin günlük yaşamının zorluklarını ve sorunlarını ele alan uygulama projelerinin uygulanması yoluyla daha derin bilgi edinmelerine ve pratik beceriler geliştirmelerine olanak tanıyan bir öğretim yaklaşımıdır. Projeler, öğrencileri gerçeklik problemlerini çözmeye veya daha karmaşık sorulara cevap aramaya yönlendirir. Bunlar aracılığıyla öğrenciler, belirli öğretim içeriği hakkında derinlemesine ve kalıcı bilgi edinir, merak, yaratıcılık, eleştirel düşünme ve iletişim becerilerini geliştirir ve bireysel ve ekip çalışması için becerilerinde ilerleme sağlar.

Proje çalışması, öğretim içeriklerinin öğrencilerin ihtiyaç ve ilgi alanlarına daha yakın olmasını sağlar. Örneğin, Doğa Bilimlerinde hayvanların sınıflandırılmasını öğretirken, farklı öğrenci grupları, farklı hayvan sınıflarının temsilcileri olan bireysel hayvanların doğal yaşam alanlarına dair çalışma ve sunumlarla (modeller, video sunumları vb.) katılabilir. Beden eğitimi ile matematik gibi ilgili olmayan disiplinleri ilişkilendirmek için proje tabanlı öğrenmenin de kullanılması tavsiye edilir (örneğin, fiziksel dayanıklılık ölçülerinin geliştirilmesi ve tablo halinde ve grafik olarak sunulması gerektiğinde), müzikle biyoloji (örneğin, müziğin beynin çalışmasını nasıl etkilediğine dair araştırma yapıldığında) veya (Sosyal medyada kullanılan dilin gençler arasındaki iletişimdeki rolü nedir sorusu cevaplanmalıdır).

Proje tabanlı öğrenme, yalnızca hitap ettiği içerik nedeniyle değil, aynı zamanda öğrencilere yaklaşımlarında sağladığı özerklik nedeniyle de her sınıfta bir öğrenci grubundan diğerine değişebilen dinamik . esnek ve içeriğe hakim olabilecekleri bir öğretim yaklaşımıdır. Ancak, bu tür

öğrenmeyi destekleyen tüm projelerde ortak olan, aşağıdaki özellikler nedeniyle derinlemesine öğrenmeyi ve öğrencilerin daha fazla ve daha iyi katılımını teşvik etmeleridir: zorlu bir problem üzerinde çalışmak, uzun vadeli katılım (bir haftadan tüm döneme kadar), özgünlük, bilginin uygulanması, aynı veya farklı disiplinlerden içeriğin entegrasyonu, seçim özgürlüğü ve değerlendirmeye katılım. Bu türden her projenin performanslar, sunumlar, posterler, broşürler, raporlar vb. Yollar vasıtasıyla bir ürünle bitmesi önerilir, halka açık olarak sergilenir ve okula hatta daha geniş bir kitleye sunulur.

Projeler araştırmaya dayalı olabilir - öğrencileri araştırmacı rolünü üstlenmeye ve az çok özerk bir şekilde (yaşa bağlı olarak) bir problem seçmeye ve öğrendikleri fenomeni daha kolay ve derinlemesine anlayabilmeleri için araştırma yapmaya teşvik ederek , öğrendikleri içeriği gerçeklikle ilişkilendirmelerini sağlamak.

Araştırmaya dahil olmak, öğrencilerin bir problem ve hipotez oluşturmalarını, ihtiyaç duydukları kaynaklara karar vermelerini, veri toplamalarını, verileri işlemelerini, sonuçlara varmalarını ve bir rapor hazırlamalarını gerektirir. Tabii ki, öğrencilerin araştırma sürecine katılım derecesi öğrencilerin yaşına ve yeteneklerine, araştırmaya katılma konusundaki önceki deneyimlerine bağlıdır ve öğrencilerin bireysel beceri eksikliğini öğretmenin, süreç koordinatörü pozisyonundan telafi etmesi beklenir. Araştırma sürecinden geçmek, öğrencilerin günlük yaşamda karşılaştıkları bilgileri kavramalarına ve kullanmalarına yardımcı olur.

Deneyimsel öğrenme öğrenci merkezlidir ve öğrencilerin sınıf içinde veya dışında edindikleri bilgi, beceri ve deneyimleri bütünleştirir. Öğrencilerin, öğrendikleriyle ilgili deneyim kazanmalarını veya sınıfta öğrendiklerini dışarıda kazanılan önceki deneyimlerle ilişkilendirmelerini sağlayan etkinliklere doğrudan katılım yoluyla öğrenmelerini sağlayarak öğrenme sürecine dahil eder. Öğrenciler somut etkinlikler ve derinlemesine düşünme ile meşgul olarak, deneyimlerini bilgi ve beceriler kazanmak ve sınıfta öğrendiklerini gerçek durumlarla daha kolay ilişkilendirmek için kullanırlar. Bu tür etkinlikler, sınıfta yapılan deneyler, modeller yapma, sanatsal performanslar, bilgisayar simülasyonları, kurumlara, organizasyonlara, atölyelere ziyaretler (gerçek veya sanal) ve aynı zamanda kişisel deneyimlerin ifade edildiği durumların analizini içerir. Deneyimsel öğrenme sağlayan bir faaliyet örneği, hayvanları gözlemleyerek ve çevre ile etkileşime girerek onlar hakkında bilgi edinmeye izin veren bir hayvanat bahçesi veya hayvan çiftliği ziyareti olabilir; bu şekilde öğrenme hayvanları sadece kitaptan öğrenmekten çok daha etkili olmaktadır.

Dijital öğretim

Eğitimde bilgi ve bilgisayar teknolojisinin kullanımı öğretimi modernize eder - yaşam boyu öğrenme için yeterlikleri güçlendirir, öğretim kaynaklarının kapsamını genişletir, öğretim araçlarının kullanılabilirliğini artırır, öğrenme ve öğretme yöntemlerini öğrencilerin ihtiyaç ve ilgi

alanlarına yaklaştırır ve öğretmenlerin değerlendirmelerini kolaylaştırır. Bu tür öğretimin gerçekleştirilmesi için okul ve sınıfların yeterli altyapısı gereklidir: sağlanan internet, bilgisayarlar ve akıllı tahtalarla donatılmış ekipman, dijital öğretim içeriklerinin ve araçlarının mevcudiyeti ve öğretim ve öğrenim için diğer ilgili elektronik araçlar. Aynı altyapı, öğrencileri izlemek ve değerlendirmek için elektronik araçların (elektronik portföy gibi) kullanımına izin verir.

En iyi uygulamaları (etkileşim, oyunlaştırma, kişiselleştirme gibi) izleyen dijital araçların getirilmesi, öğrencilerin ilgi alanlarına ve modern yaşamın taleplerine daha yakın olan yenilikçi yöntemlere dayandığından öğretme ve öğrenmeyi kolaylaştırır. Ek olarak, öğretmenler kendi oluşturdukları elektronik içeriği (metin sunumları, ses ve video sunumları ve diğer daha basit e-içerikler gibi) kullanırlar.

Eğitimdeki internet platformları ve portalları (2020'de tanıtılan ulusal platform gibi), sınıfta öğretimi zenginleştirmek için elektronik içerik ve dijital araçların kullanılmasına ve aynı zamanda uzaktan öğrenmenin gerçekleştirilmesine olanak tanır.

Bu tür platformlar, öğrencilerin hastalık veya başka nedenlerle uzun süre okula gidemedikleri zaman ,öğretime erişim ve öğretmenlerle iletişim sağlamalarına yardımcı olurlar.

Aynı zamanda bu tür platformlar, büyük doğal afetler, salgın hastalıklar, salgın hastalıklar sırasında ve okulda öğretim yapmanın mümkün olmadığı durumlarda öğretimin yapılmasını sağlar. Uzaktan eğitimin gerçekleştirilmesi için ve / veya sınıfta özellikle yararlı olan ve telif hakkına saygı gösterilmesi gereken açık eğitim kaynaklarıdır.

Öğretimi ayarlama

Öğretim, öğrencilerin ihtiyaç ve olanaklarına göre planlanır. Bu da, öğretmenin öğrencilerin yeteneklerini belirleyebildiği ve buna göre bireyselleştirilmiş bir yaklaşım ve farklılaştırılmış öğretim planlayabildiği anlamına gelir. Planlama yaparken, içeriğin kapsamını ve derinliğini, iş hızını ve farklı yetenek ve yeteneklere sahip öğrenciler tarafından elde edilecek öğrenme çıktılarını ayarlar.

Özel eğitim ihtiyaçları olan öğrencileri cesaretlendirmek, motive etmek ve desteklemek için öğretmenler, belirli görevleri seçip / oluşturarak ve atayarak, uygun öğretim yöntemlerini uygulayarak, uyarlanmış etkinlikleri tanıtarak ve gerekirse ek öğretim yardımcı araçları kullanarak öğrenmeyi ve öğretmeyi ayarlarlar. Ayrıca, öğretmenler, özel eğitim ihtiyaçları olan öğrencilere kaliteli eğitim sağlamak için eğitim içeriğini makul bir düzeye indirir, uygun öğretim yaklaşımları ve stratejileri kullanır ve eğitim sürecinin genel organizasyonunu ayarlar. Kapsayıcı Eğitim Kavramı'nda özel eğitim ihtiyacı olan tüm öğrenci gruplarının dahil edilmesi, geliştirilmesi ve eğitilmesine yönelik kılavuzlar verilmiştir.

Öte yandan, öğretmenler öğretimi bir veya daha fazla alanda yüksek başarı için bireysel potansiyellerine göre daha hızlı ilerleyen öğrencilere göre (üstün zekalı ve yetenekli) uyarlarlar. Dersler sırasında öğrenmeye olan ilgilerini ve bağlılıklarını sürdürmek için, öğretmenler öğretimi kişiselleştirir, onlara daha ciddi projeler de dahil olmak üzere daha karmaşık görevler verir ve bunlarla çalışırken diğer önlemleri ve etkinlikleri uygularlar. Okul aynı zamanda profesyoneller ve kurumlarla işbirliği yaparak üstün zekalı ve yetenekli öğrencilere rehberlik desteği sağlamaktadır.

Kazanımlar:

- Öğretim planlamasında öğretmenlerin özerkliği artmıştır
- Öğrenciler öğretimde aktif katılımcılardır ve öğretmenlerle etkileşimleri geliştirilir
- Öğretim daha ilginç , öğrenciler ise öğrenmek için daha motive oluyor
- Öğrenci başarısı arttı
- Öğretmenlere farklı öğretim yöntem ve tekniklerini kullanma konusunda daha fazla özgürlük verilir
- Öğretim, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına ve fırsatlarına göre düzenlenmiştir

6. ÖĞRETİM ARAÇLARI

Etkileşimli öğretime ve deneyimsel öğrenmeye dayanan ve modern koşullarda öğrencilerin ihtiyaçlarını dikkate alan kaliteli eğitim sağlamak için öğretim araçları gereklidir. Bu nedenle, ilköğretimdeki öğretmenlere ve öğrencilere ders kitapları, öğretim materyalleri ve öğretim araçları şeklinde çeşitli yardımcı ders araçları sunulmaktadır ve ek öğretim materyallerini öğrencilerin kendileri seçmeleri ve oluşturmaları sağlanır, bu da öğretimi öğrencilerine yaklaştırmalarına yardımcı olur. Bu, öğretmenlerin müfredatta belirtilen beklenen öğrenme çıktılarına ulaşmak için öğrencilerin gelişim özelliklerini, fırsatlarını, ilgi alanlarını ve öğrenme tarzlarını göz önünde bulundurarak öğretimi ayarlamalarını sağlar. Öğrenmelerini kolaylaştırmak ve gözlem, araştırma ve problem çözme yoluyla öğrenmelerini sağlamak için tüm öğrencilere çeşitli öğretim yardımları da mevcuttur. Mevcut öğretim yardımlarının çeşitliliği, öğrencilerin bilişsel gelişimine ek olarak sosyo-duygusal gelişimlerini de destekleyen çeşitli deneyimler sunan ve deneyimler kazandıran bir öğrenme ortamı yaratmaya katkıda bulunur.

Ders kitapları ve öğretim materyalleri

A grubundaki tüm zorunlu dersler ve diller alanındaki tüm seçmeli dersler, müfredat ve öğrencilerin ihtiyaçları ve ilgi alanlarıyla tamamen uyumlu olan kaliteli ders kitaplarıyla giderilmiştir. Eğilim, ders kitaplarının klasik formlarının (basılı veya elektronik formda mevcut olanları) kademeli olarak öğretmenlerin öğretimi gerçekleştirmesini kolaylaştıran dijital versiyonlarla değiştirilmesini ve öğrencilerin beklenen sonuçlara ulaşabilmelerini sağlar. Dijital ders kitapları BİT'i öğretime entegre eder ve böylece öğretimi modernleştirir.

Bunu yaparken, sadece öğrencilerin bilgi yetkinliklerini geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda yaratıcılıklarını ve öğrenme özerkliklerini de teşvik ederler. Dijital ders kitapları, yazılı ve sözlü metin, müzik, animasyon, fotoğraflar ve video kayıtları dahil olmak üzere her tür işitsel ve görsel materyali içerebilir hatta ses görüntüleri, sözlü ifadeler ile yazılı metin, video materyali çeviri metni vb. gibi farklı sunumları birbirine bağlayabilirler. Öğrencileri çeşitli öğrenme etkinliklerine dahil etme yeteneği, dijital ders kitaplarını etkileşimli, ilgi çekici ve teşvik edici bir öğrenme aracı haline getirir.

Etkileşimleri, öğrencilere sordukları sorulara ve görevlere verilen yanıtların doğruluğu hakkında geri bildirim vermek için "programlanarak" geliştirilebilir ve öğrencileri öğrenme ilerlemelerine ve beklenen sonuçlara ulaşma düzeylerine göre uyarlanmış ek etkinliklere yönlendirir. Bu, dijital ders kitaplarını engelli öğrencilerin kullanımına uyarlanabilir hale getirir. Ek olarak, sınıfta, öğrencilerle fiziksel temas halinde kullanılmasının yanı sıra, dijital ders kitapları uzaktan eğitimi (uzaktan öğrenmede) desteklemek için güçlü bir araç olabilir.

Sanat alanındaki zorunlu dersler için ders kitabı hazırlanmamaktadır, ancak öğretmenler ve öğrenciler müfredatın sağladığı sonuçları elde etmek için öğretim materyallerini kullanmaktadır. Öğretim materyalleri, kapsadıkları konulara ve öğrencilerin ihtiyaçlarına göre özgür seçmeli derslerde de kullanılmaktadır. A grubundan zorunlu dersler söz konusu olduğunda, ders kitaplarının kullanımına (özellikle daha klasik bir biçime sahip olanlar) zorunlu olarak öğretim materyalleri eşlik eder.

Öğretim materyalleri, müfredatın belirli bölümlerinin öğretilmesini ve öğrenilmesini kolaylaştırmaya hizmet eder. Metinsel bir biçime sahip olabilirler ve edinilen bilgi düzeyini belirlemek ve kendi kendini kontrol etmek için kaynaklar (bilgi kaynakları) veya materyal olarak kullanılabilirler. Görsel, işitsel, işitsel-görsel biçime sahip olabilirler (örneğin, televizyonda veya internette eğitim ve belgesel gösterileri, kayıtlı müzik, farklı seslere sahip ses kayıtları vb.) Ve / veya az çok dijital ders kitaplarının özelliği olan yaklaşımı takip edebilirler. Bazı öğretim materyalleri, Eğitim ve Bilim Bakanlığı tarafından onaylanan uzman ekipler tarafından hazırlanır ve tüm öğretim dillerinde bulunurluğu sağlanır. Ek olarak, öğretmenler sınıflarında seçtikleri ve uyarladıkları (resmi olarak sunulanlardan bağımsız olarak) veya öğrencileriyle etkili öğretim ihtiyaçları için bağımsız olarak oluşturdukları öğretim materyallerini kullanma özgürlüğüne de

sahiptirler. Bu tür materyaller öğretmenler arasında profesyonel aktivlerde görüşülür ve ulusal ve diğer platformlar aracılığıyla tüm okullardan meslektaşlarla paylaşılır.

Özel bir öğretim materyali türü, öğretmenlere yönelik kılavuz kitapçıklardır. Kılavuz kitapçıkları, ders kitaplarının kullanımı ve / veya bireysel müfredatın (Yaşam Becerileri Eğitimi kılavuzları gibi) uygulanması için kılavuzlar içerir. Ayrıca öğrencilerle çalışmak için öğretim materyalleri de içerebilirler (örneğin, çalışma sayfaları). Öğretmenleri öğrencilerle günlük çalışmalarında desteklemeyi ve bireysel konularda öğretim için yetkinliklerinin güçlendirilmesine katkıda bulunmaları amaçlanmıştır.

Kılavuz kitapçıkları uzman ekipler tarafından oluşturulabileceği gibi öğretmenlerin kendileri tarafından da oluşturulabilir. Daha deneyimli ve yaratıcı öğretmenlerin, özellikle serbest seçmeli dersler söz konusu olduğunda önemli olan, belirli konularda kendi derslerinde başarılı bir şekilde uygulanması için üstlendikleri etkinlikleri paylaşarak kılavuz kitapçıkların oluşturulmasına katkıda bulunmaları beklenmektedir. Kılavuz kitapçıklar elektronik platformlarda mevcuttur ve öğretmenler tarafından yapılacak takviye önerilerine açıktır.

Yardımcı öğretim araçları

Yardımcı görsel araçlar ve yardımcı öğretim araçları, öğrencilerin etkinlik ve motivasyonunu artırmaya, öğretimin odağını korumaya ve öğrencilerin işlevsel yeteneklerinin gelişimine katkıda bulunmaya hizmet eder. Bu amaçla okullardaki sınıflar, dijital ders kitapları, eğitim yazılımları ve diğer dijital ve elektronik olarak bulunan materyallerin görsel, işitsel, görsel-işitsel ve / veya metin biçiminde kullanımına olanak sağlayan bilgisayar, yazıcı, projektör ve diğer ekipmanlarla donatılmıştır. Ek olarak, okullar deneyler yapmak için tasarlanan cihaz ve aletlere erişim sağlar, diğer araştırma öğretim faaliyetlerinin yanı sıra serbest seçmeli derslerin (örneğin, kimyasal deneyler laboratuvarı, teleskop, pişirme ekipmanları) gerçekleştirilmesini desteklerler.

Sınıfların sorunsuz çalışması için öğretmenlerin emrinde, öğretimi öğrencilere yaklaştıran çeşitli yardımcı görsel araçlar, öğrenmeyi kolaylaştıran manipülatif materyaller ve öğretimin gerçekleştirilmesini sağlayan sarf malzemeleri (bloklar, kağıtlar, hamuru vb.) ilkokullara dair alan, ekipman ve yardımcı öğretim araçları için normlar ve standartlar, öğretimin verimli ve etkili bir şekilde gerçekleştirilmesi ve tüm müfredatlardan öğrenme sonuçlarına ulaşılması için neyin gerekli olduğunu daha ayrıntılı olarak belirler.

Kazanımlar

- Öğretmenlerin öğretim için net kuralları vardır.
- Kaliteli öğretim için çeşitli öğrenme kaynakları ve diğer yardımcı öğretim araçları sağlanır.

- Öğretmenlerin öğretim materyallerinin kullanımındaki özerkliklerinin arttırılması.
- Öğretmenler arasındaki profesyonel işbirliğinin güçlendirilmesi.
- Öğretmenlere afirmasyon ve kariyer geliştirme imkanlarının arttırılması.
- Deneyime dayalı öğrenmenin sağlanması (projeler, araştırma vb. Aracılığıyla)
- Kombine öğrenme ve uzaktan eğitim etkinleştirilmiştir.

7. DEĞERLENDİRME

Öğretimin bir bileşeni olarak değerlendirme

Değerlendirme, öğretim sürecinin önemli bir bileşenidir - ana amacı öğrencilerin öğrenmesini desteklemek ve beklenen sonuçların elde edilmesine katkıda bulunmaktır. Öğrencilerin neyi ve nasıl öğrenecekleri büyük ölçüde öğretmenlerin neyi ve nasıl değerlendirdiğine bağlıdır. Aynı zamanda, müfredat tarafından öngörülen ve beklenen öğrenme sonuçları yanı sıra, öğretimin kendisi, büyük ölçüde, değerlendirme ile belirlenen başarılarla belirlenen öğrencilerin öğrenmede nasıl ilerlediklerine bağlıdır. Bu ise değerlendirmeyi hem okulların hem de öğretmenlerin yaptığı her türlü planlamanın ayrılmaz bir parçası haline getirir.

Okulların gelişimi ve yıllık planlaması, hangi yöntemlerin kullanılacağı, değerlendirmede objektifliğin nasıl sağlanacağı ve bir öğretmenden diğerine kriterlerin tutarlılığının nasıl sağlanacağı, öğrencilerin ve velilerin nasıl bilgilendirileceği gibi temel değerlendirme ilkelerini, politikalarını ve uygulamalarını belirtir. Beklenen sonuçlara ulaşmada güçlük çeken öğrencilere nasıl destek olunacağı, öğretmenler tarafından yapılan değerlendirmelerden elde edilen sonuçların nasıl analiz edileceği ve kullanılacağı ve ayrıca dış testlerle elde edilen değerlendirmeler hakkında bilgi verir.

Öğretimi planlarken, her öğretmen değerlendirme unsurlarını belirler: her öğrencinin ilerlemesini izlemekten, öğrencilerin katılımı olsun veya olmasın farklı biçimlendirici değerlendirme yöntemleri kullanarak, özet değerlendirme için yöntemleri ve araçları saptar. Daha sonra öğretim sırasında ve sonrasında aldığı değerlendirmenin sonuçlarını kendi öğretimini değerlendirmek için kullanır ve sonraki ders planlamasında daha sonra gelecek olan bilgileri birleştirir.

Değerlendirme, müfredatta yer alan önceden belirlenmiş değerlendirme standartlarına ulaşma derecesini elde etmeyi ve kontrol etmeyi amaçlamaktadır. Öğrencilerin neyi ve ne kadar başardıklarını gösterebilmeleri için değerlendirmede çok çeşitli prosedürler ve yöntemler

kullanılır (kompozisyon ödevleri, testler, sınavlar, problem ödevleri, projeler), öğrencilere ise başarılarını yazılı ürünler, pratik ürünler, sözlü sunumlar, performanslar vb. aracılığıyla sunma fırsatı verilir.

Doğrulama yönteminin uygun değerlendirme standardı ile mümkün olduğunca uyumlu olmasına dikkat edilir ve aynı zamanda standardın başarısı farklı yöntemler kullanılarak değerlendirilir. Bu, bir standarda ulaşıp ulaşılmadığı ve ne ölçüde gerçekleştirildiği sonucuna varmada daha fazla kesinlik sağlar.

Okullar, değerlendirmede kullanılan yöntemler, değerlendirme standartları ve kriterleri, öğrencilerin ve ebeveynlerin mahremiyetine ve haysiyetine saygı ilkeleri ve ek bilgi sağlama istekliliği hakkında öğrencileri ve velileri bilgilendirmek için köklü bir sisteme sahiptirler.

Biçimlendirici ve özetleyici değerlendirme

Her bir öğrencinin beklenen sonuçları elde etmesini sağlamak için öğretmenler, öğrenme değerlendirmesi olarak da bilinen biçimlendirici değerlendirme uygular. Öğretmenin, tüm öğretim durumlarında her öğrencinin öğrenmesini ve ilerlemesini izlemesini, öğrenme ve başarı hakkında zamanında geri bildirim vermesini, kendini yansıtmaya ve öz değerlendirmeyi teşvik etmesini, öğrenme için hedefler belirlemesine yardımcı olmasını, onlara nasıl ulaşacağını ve ona yön vermesini gerektirir. Öğrencinin nasıl öğreneceğini öğrenmesine yardımcı olur: Neyi öğrenmesi gerektiğini net bir şekilde anlamak, kendi öğrenme hedeflerini belirlemek, hedeflere ulaşmak için ne yapması gerektiğini anlamak (öğrenme materyallerini nasıl kullanacağını, bilgileri uygulamak, analiz etmek, sentezlemek ve değerlendirmek ve pratik becerilerin nasıl kullanılacağını), hedeflere ne ölçüde ulaştığını değerlendirmek, bir konuda neden başarılı olduğunu anlamak ve diğerinde bu öz-yansıtmaya dayalı olarak kendi öğrenmesini geliştirmemek. Bu şekilde, öğrenciler öğrenme üzerinde kontrole sahip olurlar, bu da onları kendi başarılarından daha sorumlu kılar ve öğrenip başarılı olabileceklerine dair daha fazla özgüven ve inanç kazanır.

Öğrencilerin ilerlemelerini ve başarılarını takip etmek, öğretmenlerin kendi çalışmaları üzerinde derinlemesine düşünmelerine ve belirlenen öğrenme hedeflerine ulaşmadaki katkıları açısından bireysel öğretim yaklaşımlarının etkililiğini değerlendirmelerine olanak tanır. Öğretmenler, bu tür bilgileri, öğretimlerini öğrencilerin ihtiyaçlarına göre uyarlamak ve böylece onları öğrenmeye motive etmek ve nihayetinde öğrenme çıktılarının elde edilmesini sağlamak için kullanırlar.

Öğrenci ilerlemesini ve başarısını belgelemek, öğretmenlerin ebeveynleri / velileri çocuklarının öğrenme başarılarının ve sonraki adımların daha objektif bir analizine dahil etmelerine olanak tanır.

Özet değerlendirme, öğretim yılının belirli dönemleri ile ilgilidir (belirli bir konunun sonu, çeyrek, yarıyıl ve öğretim yılının sonu) ve öğrencinin ne kadar iyi öğrendiğini göstermeyi amaçlamaktadır, diğer bir deyişle, belirli bir konu veya dönem için beklenen sonuçları ne kadar elde etti veya yıl sonu için sağlanan değerlendirme standartlarına ne ölçüde ulaştı.

1.Özel bir zorluk, birkaç bilimsel alanın (Doğa Bilimleri ve Sosyal Bilimler gibi) entegre edildiği konularda özet değerlendirmedir. Birkaç öğretmen birlikte çalıştığında, hepsi birlikte belirli bir dönem / konu için beklenen sonuçları planlarlar, özeti içeriği üzerinde anlaşılır.

Başarılarla ilgili tüm bilgiler kısa bir açıklama (tanımlayıcı notlarda), bir sayı şeklinde (sayısal sınıflarda) veya Yeterli veya Yetersiz kategorisi (serbest seçmeli derslerde) şeklinde verilir. Değerlendirmeler, açık değerlendirme kriterlerine dayalı olarak önceden belirlenmiş prosedürler ve araçlar kullanılarak elde edilen sonuçlardan türetilir.

Değerlendirme, adil ve şeffaf bir değerlendirmenin bir ürünüdür - öğrenciler, kendilerine öğretilen bilgi ve beceriler açısından değerlendirilir ve bu bilgi ve becerileri nasıl sunmaları beklendiğini bilirler. Müfredatta verilen değerlendirme standartları temel olarak daha yüksek bilişsel süreçlerin ve uygulama becerilerinin kullanımına atıfta bulunduğundan, öğretim bu tür bilgilerin edinilmesini sağlayan yöntemler kullanır (örneğin: problem durumlarını çözmek veya açık görevleri çözmek, projeler üzerinde çalışmak, BİT araçları yardımıyla öğrenme). Daha önce biçimlendirici değerlendirme için kullanılan yöntemlerle birlikte aynı yöntemler (farklı test soruları / görevleri veya projeler gibi), özetleyici değerlendirmede kullanılır. Değerlendirme yöntemlerini ve kriterlerini bilmek, özetleyici değerlendirmeyi öğrenciler için daha az stresli hale getirir ve en yüksek başarılarını sunmalarına olanak tanır.

Bilgi teknolojisini kullanarak uzaktan öğrenmede değerlendirme özel bir zorluktur. Çalışmanın doğrudan gözlemlenmesi ve anında geri bildirim verilmesi için sınırlı fırsatlar nedeniyle biçimlendirici değerlendirmede, odak, yazılı ürünlerin biçimlendirici değerlendirmesine, farklı test ödevlerinin kullanımına, kompozisyon ödevlerine yönelik iken, Özetleyici değerlendirme, odağı daha karmaşık görevler kullanmaya, yanıt süresini sınırlamaya ve yanıtları tahrif etme olasılığını azaltmak için diğer prosedürleri uygulamaya kaydırır. Biçimlendirici ve özetleyici değerlendirmenin uzaktan eğitim koşullarına uyarlanması, uzaktan eğitim Kavramında ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

Değerlendirme kriterlerini belirleme

Değerlendirmenin, özellikle özetleyici olanın objektif ve adil olması ve değerlendirmenin öğrencilerin belirli bir konudaki başarıları hakkında gerçek bilgiler sağlaması çok önemlidir. Bu amaçla, başarıların notlandırılması / değerlendirilmesi, öğrencilerin ne kadar öğrendiklerini, yani

gerçekte neyi başardıklarını mümkün olduğunca göstermelerine olanak tanıyan yöntemler kullanılarak, değerlendirme standartlarına göre yapılır. Nesnellik, her konu için ve aynı zamanda her bir özel görev için net değerlendirme kriterleri oluşturularak sağlanır. Kamuya açık olan net değerlendirme kriterleri oluşturmak, değerlendirmenin şeffaflığını da sağlar. Nota uygun bir açıklama eşlik ettiğinde ve öğrencinin ilerlemesi çalışmaları aracılığıyla belgelendiğinde, not üzerindeki ilkesiz etki olasılığı azalır ve sonuç olarak notun objektifliği artar.

Sayısal olarak değerlendirilirken her konu için değerlendirme kriterleri gereklidir. Bu kriterler, belirli bir müfredatla tanımlanan öğrenme çıktılarının niteliği ve niceliğinin kısa açıklamaları şeklinde formüle edilir ve ardından genellikle çözülmüş görev örnekleri gelir.

Devlet düzeyinde veya okul düzeyinde (mesleki kurul) hazırlanırlar ve hazırlıklarında eyalet sınavlarında belirlenen başarı düzeylerinin yanı sıra devlet ve uluslararası testlerde çalışılan ödevler yardımcı olur.

Ek olarak, her bir özel görev, her test (amaç veya deneme) ve değerlendirilen her cevap için açık ve iyi bilinen değerlendirme kriterleri belirlenir. Buna ek olarak, Devlet Sınav Merkezi tarafından uygulanan sınav ödevi, kriterleri (bağımsız olarak veya mesleki kurullar dahilinde) tanımlayan öğretmenlere, özellikle de içerdiği tüm görevlere ağırlıklarıyla ilgili bilgiler eşlik ettiği için çok yardımcı olabilir.

Değerlendirme standartlarının temel başarıları, tanımlayıcı değerlendirmede kriter olarak kullanılır, burada iş ve öğrenmeye yönelik tutum, tanımlayıcı değerlendirmenin ayrı bir unsuru olarak dikkate alınır. Belirli bir konu için sayısal notta yer almasa da, işe ve öğrenmeye yönelik tutum öğrenci davranış bilgilerinin bir parçası olarak dahil edilir.

Özetleyici notlar, özellikle sayısal olanlar, sınıf, okul, ülke düzeyinde öğrenme sonuçlarının kolay sunumuna izin verir ve eğitim politikaları oluşturmanın temellerini oluşturan farklı analiz türleri için kullanılır (örneğin: derslere, yaşa, öğretimde dile ve diğer sosyo-demografik özelliklere göre başarı analizi gibi). Bu, değerlendirmelerin objektif olmasının çok önemli olduğunun ek bir nedenidir, yani, öğrencilerin gerçek başarılarını ifade edebilmeleri için değerlendirme kriterlerine dayanmalıdır.

Kazanımlar:

- Değerlendirme daha şeffaf, daha güvenilir ve daha objektiftir
- Öğretim daha kaliteli ve öğrencilerin başarıları iyileştirilmiştir

- Öğrenciler için değerlendirme daha az streslidir

8. KALİTE GÜVENLİĞİ

Kaliteli eğitimin ön koşulu, eğitimdeki tüm süreçlerin başarılı bir şekilde yürütülmesi için sağlanan koşullara sahip tutarlı bir eğitim sistemidir. Bunu başarmak için, sistemin geliştirilmesine yatırım yapmak, öğrencilerin başarılarını sistem düzeyinde olduğu kadar okul düzeyinde de sürekli olarak izleyerek toplanan kanıtlara dayalı kararlar vermek gerekir.

Eyalet ve uluslararası testler

Ülke genelinde öğrenci başarısına ilişkin düzenli, objektif ve ilgili bilgiler öncelikle eyalet testleri yoluyla sağlanır. Durum Testi Kavramına göre üçüncü, beşinci ve dokuzuncu sınıfların sonunda dil ve matematik okuryazarlığı değerlendirilerek uygulanır. Gerekirse diğer alanlardaki başarılar daha doğru ve daha geniş bir resim sağlamak ve öğrencilerin gelecekteki gelişimlerinin izlenebileceği güvenilir bir temel oluşturmak için belirlenir.

Uluslararası testlere katılım, ülkeye, uluslararası tanımlanmış başarı seviyelerine kıyasla öğrencilerimizin başarıları hakkında fikir verir. Ülkemiz, fen bilimleri okuryazarlığı ve matematik okuryazarlığı ölçümlerine (TIMSS), anlama okuma ölçümlerine (PIRLS) ile 15 yaşındaki öğrencilerin Gerçek Hayat Durumlarında Matematik ve Fen Bilimleri (PISA) okuma bilgi ve becerilerini kullanmayı ölçen testlere düzenli olarak katılmaktadır. Devlet, yurttaşlık eğitimi (CIVED) veya bilgi okuryazarlığı (ICILS) alanındakiler gibi halihazırda oluşturulmuş diğer uluslararası ölçümlere de dahil olabilir.

Devlet testleri ve uluslararası testler, demografik yapıya (yaş, etnik köken, eğitim dili gibi), sosyo-ekonomik yapıya (aile geliri, ebeveynlerin eğitimi gibi) sahip çeşitli arka plan faktörleri hakkında bilgi sağlar, neticeyi okulun konumundan (bölgelere, kırsal-kentsel bölümlere göre) ve pedagojik psikolojik yapıdan (okul donanımı, öğretme ve öğrenme yöntemleri, öğrencilerin okula ve öğrenmeye yönelik tutumları) ve bunların öğrencilerin başarıları ile olan ilişkilerinden belirler.

Bu tür bilgiler, üstlenilen yatırımların etkinliğini, kaynakların kullanımını, öğrenme ve öğretmede uygulanan yaklaşımların uygunluğunu vb. Değerlendirmeye yarar. Bu tür analizlerin sonuçları, eğitimin kalitesini iyileştirmek ve öğrenci başarısı söz konusu olduğunda daha etkili olduklarına dair kanıtların bulunduğu kaynakları ve öğretim yaklaşımlarını kullanmaya yönelik faaliyetleri uygulamak için karar vermede kullanılır. Üstlenilen faaliyetlerin etkinliği daha sonra aşağıdaki ulusal ve uluslararası test döngülerinde gösterilir.

Uygulamalarında kullanılan araçlar ve prosedürler açısından uluslararası ve ulusal testler tarafından belirlenen yüksek standartlar, kendi uygulamalarını geliştirmek isteyen tüm okullar için iyi bir modeldir. DSM test ödev bankasında bulunan bu testlerden serbest test ödevlerinin yanı sıra bu ödevlerin kapsamına giren başarı seviyelerinin açıklamalarının kullanılması, okulların kendi öğrencilerinin değerlendirmesinin kalitesini artırmalarına olanak tanır.

Ulusal ve uluslararası testlerin sonuçları, okul düzeyindeki başarıları ulusal ve / veya uluslararası düzeydeki başarılarla karşılaştırabilmeleri ve kendi çalışmalarının kalitesi ve etkinliği hakkında ek bilgi kazanmaları için katılımcı okullara sunulur. Yapılan analizlere dayanarak, okullar kendi uygulamalarını iyileştirmek için harekete geçebilirler (çalışma organizasyonunda değişiklik yapmak, kaynak kullanımı, öğretme ve öğrenme yöntemleri ve stratejileri gibi). Bu şekilde, ulusal ve uluslararası sınavlara katılan okullara öğretimi geliştirme ve öğrenci başarısını geliştirme fırsatı verilir.

Okulların değerlendirilmesi

Okulların bütünsel değerlendirmesi, kilit alanlarda okulların çalışmalarının kalitesi hakkında veri sağlayan standartlaştırılmış prosedürlerin uygulanmasıyla Devlet Eğitim Müfettişliği tarafından gerçekleştirilir: Müfredat, Öğrenci Başarısı, Öğrenme ve Öğretme, Öğrenci Desteği, Okul İklimi ve Okul İlişkileri, Kaynaklar ve Yönetim, Yönetim ve Politika Oluşturma. Okullar, dahil edilen önerilerle birlikte yürütülen değerlendirmenin bulgularının ayrıntılı bir raporunu alır. Ek olarak, DPI eğitimdeki işin kalitesi ve / veya raporlama döneminde özellikle ilgi çekici olan belirli yönleri hakkında yıllık raporlar hazırlar. Devlet, okullardaki yatırımları planlamak, personeli planlamak, yönetimi geliştirmek, eğitimde yenilikleri tanıtmak için entegre değerlendirmeden elde edilen bilgileri kullanır.

Okullar, gelişim planlamasında ve işin ve başarıların iyileştirilmesinde onlara yardımcı olan bütüncü değerlendirme raporlarının ayrıntılı bir analizini yapar.

Öz değerlendirme, bireysel okul düzeyinde kalite izleme sisteminin önemli bir parçasıdır. Okullar, okul çalışmalarının çeşitli yönleri hakkında tüm paydaşlardan (öğrenciler, öğretmenler, veliler, yerel topluluk) bilgi almak için bunu periyodik ve sistematik olarak yürütür. Öz değerlendirme alanları, bütüncü değerlendirme alanları ile uyumludur. Öz değerlendirmenin sonuçları, okullara, bütüncü değerlendirmeden elde edilen bulguları içeren kalkınma planlaması için bir temel olarak hizmet eder, bunun yanı sıra okulun ulusal ve uluslararası testlere katılımının sonuçları ve ayrıca okulların Eğitim Geliştirme Bürosu'ndan aldığı danışmanlık desteğinden elde edilen veriler dikkate alınır.

Kazanımlar:

- Öğrencilerin durum testlerindeki başarısı döngüden döngüye geliştirdi
- Uluslararası ölçümlerdeki öğrenci başarısı arttı
- Devlet eğitim politikaları kanıta dayalıdır
- Okul geliştirme planlaması, ilgili iş bilgilerine dayanır

9. ÖĞRETİM KADROSU, MESLEKİ ORTAKLAR VE MÜDÜRLER**Mesleki yeterlilikler**

Okullarda eğitim sürecinin gerçekleştirilmesinin kalitesi, öncelikle mesleki ortaklar ve müdür dahil olmak üzere okuldaki tüm öğretim kadrosunun yeterliliklerine bağlıdır. Temel mesleki yeterlilikleri, okul çalışmalarının kilit alanlarında başarılı olmak için ihtiyaç duydukları bilgi, beceri ve yetenekleri içerir. Bilgi, genel olarak eğitim bilgisi ve anlayışı ile belirli alanlara ilişkin bilgi ve anlayış anlamına gelir. Yetenekler ve beceriler, bu bilginin ilgili çalışma alanlarında uygulanmasıyla ilgilidir.

Çoğu mesleki yeterliliğin ilk eğitimde öğretmenler tarafından kazanılması ve okuldaki çalışmalarının ilk yıllarında bunları geliştirmesi beklenir. Yetkin öğretmenler ve mesleki ortakların çalışmalarında, her öğrencinin öğrenebileceği ve geliştirebileceği inancıyla karakterize edilen bir değerler sistemi tarafından yönlendirilmeleri beklenir ve öğretmenin bunu sağlama sorumluluğu vardır, ilköğretimin Öğrencinin yaşam boyu öğrenmesini sağlamak, öğrenciler ve meslektaşları ile işbirliğinin kaliteli öğretim için bir ön koşul olduğunu, okulda ve dışında insan haklarına ve çocuk haklarına saygı göstermeye vesosyal yaşamın her alanda çeşitliliğe her alanda aktif olarak saygı duymaya çabalamalıdır. Onların mesleki dürüstlükleri vardır, mesleklerine ve çalıştıkları okula bağlıdırlar ve öğrenciler için kimlik modellerini temsil ettiklerinin her zaman farkındadırlar.

1/Kavram, hem sınıf hem de konu öğretimi için öğretmenlerin başlangıç eğitimi hakkında fakültelerin çalışma programlarında değişiklikleri gerektirir.

İşin organizasyonu, öğretmenlerin motivasyonu, okuldaki genel iklim ve okulun çevrede sahip olduğu itibar büyük ölçüde okul müdürüne bağlıdır. Bu rolün başarılı bir şekilde yerine getirilmesi için, gelecekteki müdürler, okuldaki görevlerini başarılı bir şekilde yerine getirmek için gerekli mesleki yeterliliklere sahip olduklarını kanıtlayan müdürler için özel bir eğitim ve bir sınava girerek hazırlanır. Yöneticinin mesleki yeterliliklerinin odak noktası, hoş bir çalışma ve öğrenme ortamı sağlayan (herkesin kabul edildiğini hissettiği) problem çözme becerilerinin yanı sıra yerel toplulukla ve özellikle özel sektörle ortaklıklar kurma becerileridir (ek okulların çalışmalarını geliştirmek için fonlar). Müdür, yetkinliklerini uygulamada ortaya koyarken, inisiyatif,

profesyonellik, okul gelişimine bağlılık, sorumluluk ve iş etiği ile karakterize edilir. Bunu yaparken, eğitim sürecinin odak noktasının öğrenciler olduğu inancıyla karakterize edilen, okulun çalışmalarının kendi çıkarları için en iyi şekilde organize edilmesi gerektiği ve bu işbirliği, karşılıklı güven ve saygı ile karakterize edilen bir mesleki değerler sistemi tarafından yönlendirilmelidir. Doğrudan ve dolaylı katılımcıların tümü (öğrenciler, öğretmenler, profesyonel ortaklar, ebeveynler, yerel topluluk) okuldaki eğitim sürecinin verimli ve etkili bir şekilde uygulanmasının anahtarıdır.

Sürekli mesleki gelişim

Sürekli mesleki gelişim, eğitim sistemindeki herkesin eşzamanlı bir hakkı ve yükümlülüğüdür ve işin pratik yönü hakkında yeni bilgiler edinmeyi ve aktarmayı, mesleğin ayrıntılarına ilişkin bilgileri ve eğitim sürecinin kalite standartlarının Avrupa eğilimlerine göre gerçekleştirilmesini amaçlamaktadır. Sürekli mesleki gelişim, eğitim sürecine dahil olan tüm profillerin yetkinliklerinin statik olmadığını, eğitim alanındaki yeni bilimsel bilgilere ve eğitimin geliştirilmesi ve modernizasyonu için ihtiyaçlara göre değiştiğini dikkate alındığında özellikle önemlidir.

Her öğretmen, geliştirmek istedikleri alanlarda mesleki gelişim için kişisel ihtiyaçlara dayalı olarak kendi mesleki gelişimini başlatabilir. Mesleki gelişim, okulun öz-değerlendirme veya bütünsel değerlendirmesi sırasında belirlenen okul ihtiyaçlarından ve / veya öğretmenleri ve öğretimi desteklemekle sorumlu danışmanların etkisi altında ortaya çıkabilir. Öğretmenlerin mesleki gelişimi, belirli reform çabalarının veya yenilikçi uygulamaların verimli ve kaliteli bir şekilde uygulanmasını sağlamak veya eğitim sistemini sadece süreç ve yapı için standartlara uygun olarak kalite ve verimlilik sağlamak için eğitim politika yapıcılar ve ulusal eğitim kurumları tarafından empoze edilebilir.

Öğretmenler profesyonel olarak kendi kendilerine eğitim alabilirler, ancak aynı zamanda okullarında ve / veya okullar arası işbirliği içinde (ulusal veya uluslararası) meslektaşları ile çeşitli işbirliği biçimlerine katılarak profesyonel olarak gelişebilirler.

Ancak, sistem öğretmenlerin mesleki gelişimini empoze ettiğinde, önceden belirlenmiş bir stratejiye göre profesyonel ekipler tarafından yönetilen eğitimler düzenlenir. Modern koşullarda, yeni bilgiler edinmek ve uzaktan eğitim gerçekleştirmek için web seminerleri düzenlemek için internet platformları kullanılır.

Okullarda, tüm çalışanların mesleki gelişimiyle ilgilenen, farklı ihtiyaçları uyumlu hale getiren ve tüm dış ve iç kaynakları mesleki gelişim için kullanan bir ekip oluşturulur.

Öğretmenler arasında işbirliği

Okulun işinin kalitesine özen göstermek tüm çalışanların sorumluluğudur ve hepsi ortak bir vizyonu paylaşır ve bunu başarmak için işbirliği yapar. Kaliteli ve motive olmuş personelin kilit önemde olduğu göz önüne alındığında, okul, okul içinde, belediye içinde ve / veya ötesinde çeşitli işbirliği ve öğrenme biçimlerini destekler, organize eder ve / veya bunlara katılır.

Okul varlıkları ve okuldaki diğer profesyonel öğrenim toplulukları, profesyonel işbirliğine ve öğretmenlerin bilgi ve deneyimlerinin çok resmi olması gerekmeyen bir şekilde paylaşılmasına olanak tanır. Okul kurulları genellikle aynı konudan veya ilgili bir disiplin grubundan öğretmenlerden oluşur ve genellikle bu konular / disiplinlerle ilgili öğretimi (ve müfredat dışı etkinlikleri) teşvik etmek için çalışır. Diğer daha geniş alanlardaki çalışmaları iyileştirmek için profesyonel öğrenme toplulukları da oluşturulabilir ve daha sonra mesleki ortaklar, eğitimler-gönüllüler, eğitim arabulucuları, ebeveynler / veliler ve diğer paydaşları içerebilir. Bu tür toplulukların her birinin sorumlu bir koordinatörü ve düzenli haftalık toplantıları vardır, ihtiyaca göre bu toplantılar daha sık da yapılabilir. Okul kurulları/ öğrenme toplulukları, meslektaşlar arasında bilgi paylaşımı, yerel olarak ilgili uygulamaları geliştirme ve öğretim zorluklarını ortaklaşa ele alma forumudur. Öğretmenlerin ortak çalışması ve bu tür çalışmalarda karşılıklı destek, bir topluluk duygusu yaratır ve öğretimi geliştirmeye katkıda bulunur.

Öğretmenler, deneyimleri ve materyalleri paylaşmak için çevrimiçi platformlar aracılığıyla akranlarıyla sanal olarak bağlantı kurabilir ve işbirliği yapabilir. Bu tür platformlar, çok sayıda kullanıcıya kolay erişim sağlar ve farklı türden materyallerin (video kayıtları, video sunumları, ders planları, öğrenci çalışma materyalleri, değerlendirme araçları, öğretim ve öğretmenler için profesyonel materyaller, vb.) ile fikir ve deneyim alışverişi (yorumlar, bloglar aracılığıyla). Bu sadece daha az deneyime sahip öğretmenler için değil, aynı zamanda daha deneyimli olanlar için de yararlıdır, bu da onların kendi öğretim yardımcıları ve yöntemleri repertuarlarını zenginleştirmelerine olanak tanır.

Öğretmenlerin ve profesyonel mesleki kariyer gelişimi

Öğretmenlerin ve mesleki ortakların kariyer gelişimi, sürekli mesleki gelişim yoluyla elde edilen ve kanıtlanan mesleki standartlara dayanmaktadır (ek bir akademik unvan olarak veya çeşitli mesleki eğitimlere katılarak), işyerinin tüm alanlarında yüksek kaliteli çalışma yoluyla, okuldaki, daha geniş toplumdaki ve eyaletteki meslektaşların mesleki gelişimine yardımcı olarak ve eğitimin gelişimine katkıda bulunan öğretim materyalleri ve bilimsel-mesleki katkıları hazırlayarak sağlar (veya hazırlanmasına katılarak) (örneğin ders kitapları ve diğer öğretim materyalleri, kılavuzlar, profesyonel ve bilimsel makaleler). Sistem, öğretmenlerin ve profesyonel çalışanların kariyerlerinde mentor ve danışman olmak üzere iki düzeyde ilerlemelerine olanak tanır. Belirli bir seviyeye ulaşmak için, öğretmenlerin, yani mesleki yardımcılarının, unvanlardaki ilerlemeyi

düzenleyen tüzükte belirlenen, belirli alanlardan bilgi, yetenek ve becerileri içeren uygun mesleki standartları karşılaması gerekir.

Kazanımlar

- Öğretimin gerçekleştirilmesi için öğretmenlerin ve eğitim sürecini destekleyecek mesleki ortakların yeterlilikleri artırılmıştır.
- Öğretim kalitesi arttı
- Öğretmenler arasındaki profesyonel işbirliği güçlendirildi
- Öğretmenlere profesyonel destek sağlanır
- Öğretmenlerin mesleki gelişimleri, kendi ihtiyaçları ve eğitim sisteminin ihtiyaçları doğrultusunda yapılmaktadır
- Öğretmenler ve mesleki ortaklar daha da motive oluyor

10. OKUL İKLİMİ VE KÜLTÜRÜ

Her öğrencinin öğrenmesini ve gelişimini teşvik eden bir okul kültürü inşa etmek, kaliteli eğitimin sağlanması açısından büyük önem taşımaktadır. Okullar, çocukların yalnızca sınıf eğitiminden değil, aynı zamanda okul ortamındaki "gizli" öğretimden de öğrendiklerinin, okulun işleyişinden başlayarak, öğretmenler ve öğrenciler arasındaki ilişkiler, okuldaki kurallar, törenler ve gelenekler yoluyla öğrendiklerinin tamamen farkındadır. Okul, okul binasının görünümü ve bakımı, okul bahçesi ve sınıflar, bir davranış modeli olarak algılanan yaşlı öğrencilerin ve öğretmenlerin davranışlarına kadar. Bu nedenle okullar, tüm okul ortamında gördüklerini ve deneyimlediklerini doğrulamak için çocukların sınıfta öğrendiklerini bulmaya çalışırlar, böylece sınıftan ve öğretimden gelen mesajlar pekiştirilebilir ve öğrencilerin tutumlarını ve yaşam biçimlerini etkileyen bir anlam faktörüne sahip olabilir.

Okul, eğitim hedefleri için vizyonunu, okulun bu hedeflere ulaşmadaki rolünü ve okulun çalışmalarında teşvik etmeye çalıştığı ortak değerleri paylaşarak ve destekleyerek teşvik edici bir iklim sağlanmasına katkıda bulunur. Okul aynı zamanda fiziksel koşulların sürekli iyileştirilmesi, kaynakların sağlanması, güvenliğin iyileştirilmesi ve ayrımcılık ve şiddetten uzak genel bir atmosferin yaratılmasıyla da ilgilenmektedir.

Tüm paydaşlar arasında iyi ilişkiler ortamı yaratmaya ve beslemeye kendini adanmış okul politikası, okulda yapıcı bir iklim oluşturulmasına katkıda bulunur. Tüm öğrencilere, öğretmenlere, mesleki ortaklara ve diğer okul personeline saygı, okulda davranış kurallarının şeffaf bir şekilde benimsenmesini (etik kuralları), ilgili tüm bilgilerin zamanında ve düzenli akışını sağlayan okul müdürünün demokratik liderliği yoluyla ve öğretmenlerin ve öğrencilerin (ebeveynlerinin /

velilerinin) okul düzeyinde karar alma süreçlerine aktif katılımı ile sağlanır. Yönetim, mesleki kurullar aracılığıyla öğretmenler arasında yüksek derecede işbirliğini teşvik eder ve mümkün kılar aynı zamanda öğretmenlerin kararların alındığı okul organlarına aktif katılımını teşvik eder.

Aynı zamanda, liderlik, öğretmenler ve mesleki ortaklar, öğrencilerin hak ve özgürlüklerinin korunmasına demokratik katılımını garanti edecek şekilde öğrenci organlarının oluşumunu aktif bir şekilde desteklemektedir. Bu desteği acil ilgi alanlarına giren konularda kararlar almak ve kendilerini etkileyen sorunları çözme faaliyetlerinde de sürdürürler.

Esnek, etkileşimli, öğrencilerin ihtiyaç ve ilgi alanlarına uyarlanmış ve öğrencilerin aktif katılımını teşvik eden öğretim, okulda yapıcı bir iklime de katkıda bulunur. Öğretimin gerçekleştirilmesi sırasında, öğretmenler bilgi aktarıcıları rolünde dokunulmaz otoriteler olarak belirlenmezler, ancak öğrencilerin onları öğrenme sürecinin ortakları ve kolaylaştırıcıları olarak deneyimlemeleri için her şeyi yaparlar. Bu hedefe ulaşmak için, öğretmenlerin, sürekli eğitim ve mesleki gelişim yoluyla, böyle bir rolün başarılı bir şekilde gerçekleştirilmesi için yeterlilikler edinmesi sağlanır. Ayrıca, öğretmenlerin kariyer gelişimine, çeşitli gerekçelerle ödüllendirilmesine, ülkedeki liderlik ve eğitim kurumlarından aldıkları sosyal statülerine destek ve özen gösterilmesine özel önem verilmektedir.

Okul yaşamına ve çalışmalarına aktif katılımları ile sağlanan ebeveynler / velilerle işbirliği, sadece Ebeveyn Konseyi veya Okul Kurulu'nda temsilci olarak değil, aynı zamanda çeşitli etkinliklerde gönüllü olarak okuldaki yapıcı iklime katkıda bulunur. Bunu okulda, uzman oldukları konularda öğretim görevlilerinin rolünde veya çocukları ile birlikte ortak eylemlere ve diğer etkinliklere katılmakla sağlarlar.

Okullar ayrıca, düzenli , ek okul ve ders dışı etkinlikler için destek sağlayan yerel toplulukla da işbirliği yaparlar. Prensipte olarak, bu işbirliği iki yönlüdür - yerel topluluk okula yatırım yapar ve kendi tanıtımı için alan sağlar. Buna karşılık olarak okul, öğretmenlere ek olarak öğrencilerin de dahil olduğu insani, çevresel ve diğer eylemlere katılarak karşılık verir. Buna ek olarak, okullar deneyim alışverişinde bulunmak ve genel çalışma koşullarını iyileştirmek için fikir edinmek amacıyla kendi belediyelerinde, yurt içinde ve dışındaki diğer okullarla da bağlantı kurma fırsatına sahiptir.

Bu tür bir işbirliği sayesinde, okullar kendi gelişim süreçlerinin kalitesini zenginleştirir, öğretmenlere ve öğrencilere ek destek sağlar ve okulun kendi içinde başarılarını teşvik eder.

Kazanımlar

- Eğitim sürecindeki tüm katılımcılar arasındaki ilişkiler iyidir , öğretmenler ve öğrenciler kendilerini daha rahat hissederler
- Öğretmenler ve öğrenciler okulla özdeşleşirler
- Okulda demokratik bir iklim yaratılmıştır
- Ebeveynler ve toplum okulu destekliyor
- Okul toplum tarafından önemsenir olmuştur

DRAFT

İLKÖĞRETİM MÜFREDATI

	SINIFLAR																		
	I		II		III		IV		V		VI		VII		VIII		IX		
	H	G	H	G	H	G	H	G	H	G	H	G	H	G	H	G	H	G	
Zorunlu dersler A																			
Ana dili (Makedon dili, Arnavut dili, Türk dili, Srp dili yada Boşnyak dili)	5	180	5	180	5	180	5	180	5	180	4	144	4	144	4	144	4	144	
Başka dilde ders gören öğrenciler için Makedon dili							2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	
Matematik	5	180	5	180	5	180	5	180	5	180	5	180	4	144	4	144	4	144	
İngilizce	2	72	2	72	2	72	3	108	3	108	3	108	3	108	3	108	3	108	
Fen bilimleri	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	3	108	5	180	5	180	5	180	
Sosyal Bilimler	1	36	1	36	1	36	2	72	2	72	3	108	4	144	4	144	4	144	
Zorunlu dersler B																			
Teknik, teknoloji, bilişim							1	36	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	
Sanat eğitimi (müzik ve sanat eğitimi)	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	1	36	1	36	1	36	1	36	
Beden ve sağlık eğitimi	3	108	3	108	3	108	3	108	3	108	3	108	3	108	3	108	3	108	
Zorunlu dersler toplam	20		20		20		23 (25)		24 (26)		24 (26)		26 (28)		26 (28)		26 (28)		
Seçmeli dersler																			
Diğer diller ⁱ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	72	2	72	2	72	2	72	
Serbest seçmeli dersler ⁱⁱ	2		2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	
Toplam saatler	22		22		22		25 (27)		26 (28)		28 (30)		30(3 2)		30 (32)		30 (32)		
Toplam ders sayısı	8		8		8		9 (10)		9 (10)		10 (11)		10 (11)		10 (11)		10 (11)		
Diğer aktiviteler																			
Sosyal-insani çalışma ⁱⁱⁱ															20 саати		20 саати		20 саати

Romanların dili ve kültürü, Ulahların dili ve kültürü, Boşnakların dili ve kültürü, Türklerin dili ve kültürü, Sırpların dili ve kültürü ^{iv}					1	36	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72	2	72
Sınıf topluluğu dersi	-	-	1	36	1	36	1	36	1	36	1	36	1	36	1	36	1	36
Ders dışı etkinlikler																		

ⁱ Öğrenci aşağıdaki derslerden birini seçer: Arnavutça, İtalyanca, Almanca, Fransızca veya Rusça

ⁱⁱ Öğrenci, okulda belirlenen serbest seçmeli dersler listesinden bir öğretim yılında biri birinci yarıyıl, diğeri ikinci yarıyıl olmak üzere iki serbest seçmeli ders seçer.

ⁱⁱⁱ Öğrenci, öğretim yılı boyunca 20 saat sosyal-insani çalışma gerçekleştirir. Grup etkinliklerine (ders dışı etkinlikler gibi) katılarak gerekli dersleri tamamlamazsa, bunu serbest etkinliklerle yapabilir..

^{iv} Okul, Ulah, Roman, Boşnak, Sırp ve Türk toplumlarından öğrencilerin, ebeveynlerinin rızası ile dil ve kültürlerini isteğe bağlı bir ders olarak incelemelerine olanak tanır. Bu derslerden birini seçen öğrenciler sürekli olarak çalışırlar.